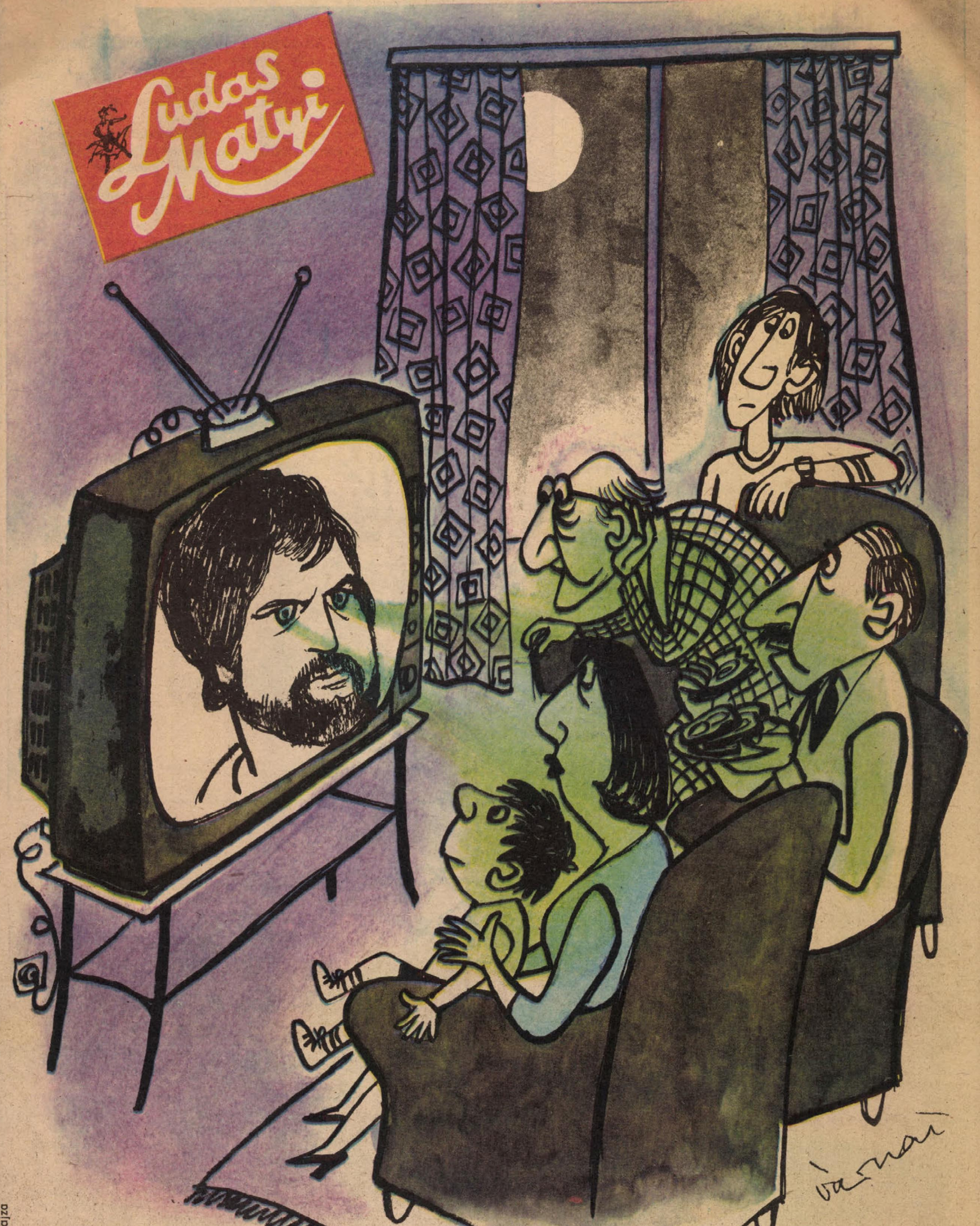
XXXVII. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. JANUÁR 8.

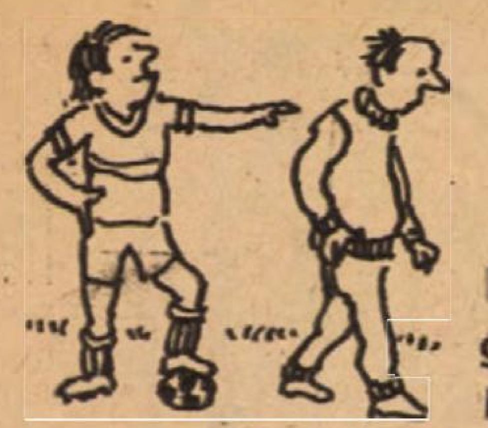
Várnai György rajza

SÁNDOR MÁTYÁS SZUGGERÁL

– Nem lesz ez olyan rossz esztendő... Nem lesz ez olyan rossz esztendő...

mondjuk a magunkét

Edző-forgó

Már a harmadik NB 1-es labdarúgócsapat edzőjének kötöttek útilaput a sarkára idény közben és mi történt? Az edzők távozta után nyomban győztek a csapatok, bizonygatván, hogy a játékosgárda ártatlan, nem rajtuk múlott az addigi dicstelen szereplés.

A perspektíva óriási. Ennek alapján nem kell mást tenni, minthogy minden vereség után azonnal edzőt kell cserélni és máris minden rendbe jön. Hogy nincsen annyi NB-1es képesítésű edzőnk? A megoldás továbbra is egyszerű: cserélgessék egymás között a csapatok az edzőket! A régi csapatnál levitézlett edző az új csapatnál olyannak számít, akiért érdemes bizonyítani. Edzésforgószerűen váltják majd egymást, vidéken nem kell lakáshoz juttatni őket, elég egy szálló-szoba arra a rövidke időre, amíg a következő csapathoz kerülnek. Ezzel a módszerrel tehát minden csapat győzhet és... álljunk csak meg egy pillanatra.

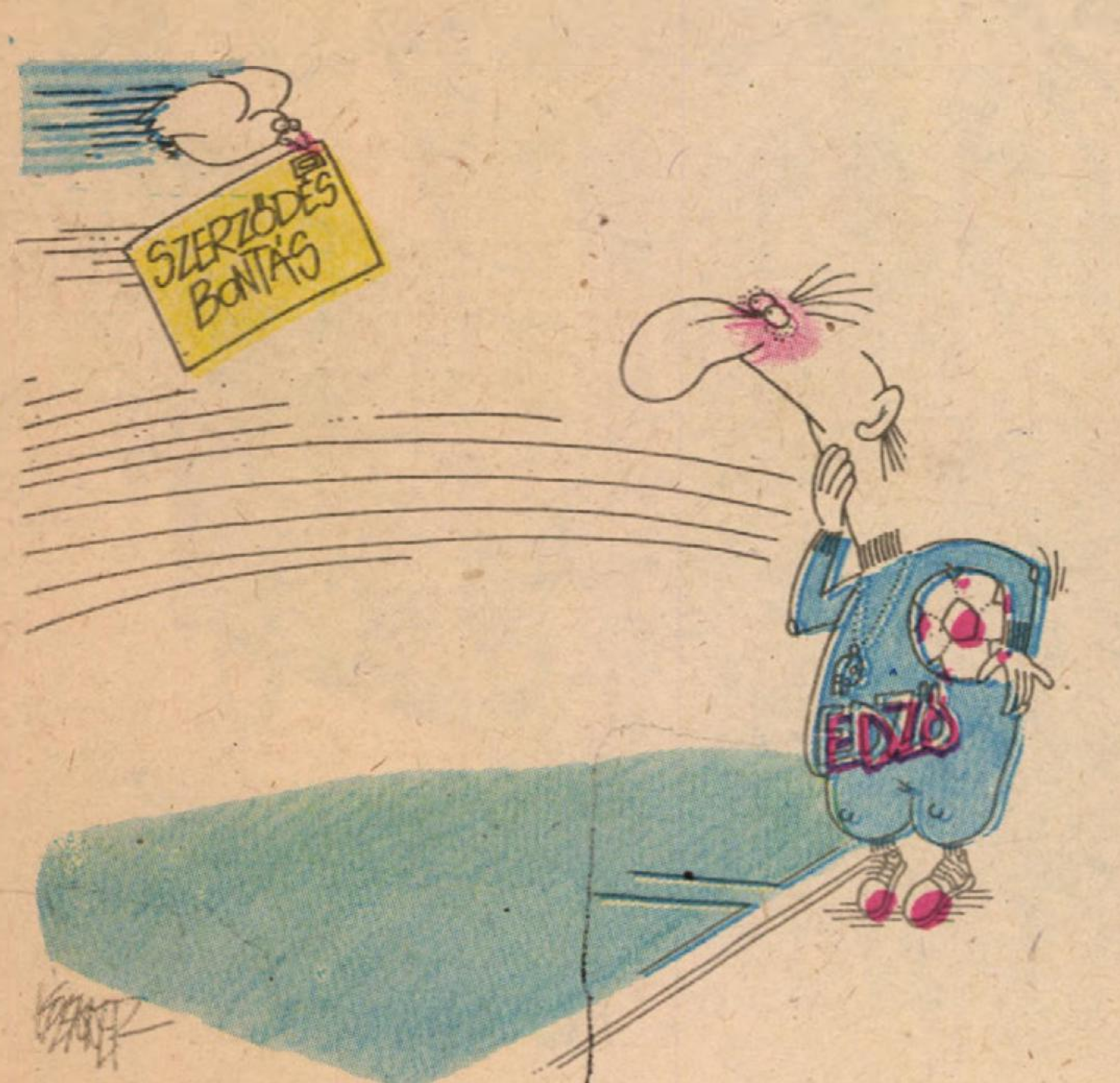
De mi van akkor, ha a forgás következtében két, egymással mérkőző egyesületnél új edző van? Döntetlen születik? Vagy kötelezni kellene az egyesületeket, hogy győzelem után nem cserélhetnek edzőt? Ezt még meg kell gondolni...

Az ötletet természetesen más területen is lehetne alkalmazni. Ráfizetéses egy zöldségüzlet, deficites egy gyár? Nosza, mondjunk fel sebtiben az edzőnek, illetve az üzletvezetőnek, igazgatónak és az új vezetőség mellett tüstént bizonyít majd a bolt kollektívája, a gyár dolgozói, hogy nem ők a vétkesek és pillanatok alatt pozitívra fordul a mérleg.

Egyesegyedül a labdarúgó válogatottnál nem vált be ez a módszer. Jöhetnek-mehetnek a szövetségi kapitányok, a fiúk csak nem bizonyítanak. Ez esetben talán más módszert kellene alkalmazni. Keményebb edzéseket bevezetni, az önbizalmat fokozni, az erőnlétet növelni stb. De ezek csak utópisztikus elképzelések egyelőre...

Tardos Péter

KÍMÉLETES KÖZLÉS

A jég hátán is megélünk?

Olvastam a Magyar Ifjúságban, hogy komoly gondok mutatkoznak a téli sportokban, korcsolyázni például mindössze hétnyolc pályán van lehetőségünk széles e hazában.

Mindez nagyon megdöbbentett, hiszen mi, magyarok, annak idején nem csupán korcsolyáztunk, hanem még királyt is választottunk a jég hátán. Megdöbbentem továbbá azért, mert eddigi ismereteim alapján egy jégpálya elkészítéséhez nem kellett más, csupán némi sík terület, egy kis víz, no meg fagy. Sajnos, sráckoromban még sokfelé tartotta magát ez a vélemény, s állandóan gondban voltunk, hogy a négy-öt négyzetkilométeren belül levő négy jégpálya közül melyikre menjünk korcsolyázni? A lendületes fejlődés következtében természetesen megszűnt ez a tarthatatlan állapot, az is, hogy a gyerekek kurblis korcsolyával szántsák a jeget. Cipőgyártásunk ugyanis lépést tartott a jégpályák fejlődésével, s ma már nehéz olyan bakancsot beszerezni, mely talpleválás nélkül elviselné a kurblis korcsolya halálos szorítását.

Vehetünk viszont utódunknak hokikorcsolyát cipőstül – egy heti fizetésünkért. Sőt, ha összetoborzunk egy csapatnyi nebulót, azok még a hazai bajnokságban is dobogós reményekkel indulhatnak, mert jégkorongsportunk is fejlődött, s ma már mindössze három együttes verseng az aranyéremért.

Mindezek tetejébe az illetékeseknek most alaposan főhet a fejük, mert a „miért nincs több jégpályánk" kérdésre ez esetben nem válaszolhatják: majd akkor lesz, ha fagy!

Vezda János

– És még azt mondják, nincs elég korcsolyapálya...

Az ö-terror

Minél szorgalmasabban olvasom lapjainkat, annál sűrűbben találkozom az utóbbi időben az ö betűvel. Népszerűsége nőttön nő, már egyenesen divat mind több cikkben, főként kulturális jellegűekben – fölfigyeltem rá – kizárólag ö-vel írni, amit e-vel is lehetne (s például a szótárban úgy is van). Lassan már csak ez olvasható mindenütt: föl, fölfogás, fölvonás, fölszínes, fölösleges, fölkelés, föstői, fölbőszít, földerít, földolgoz, fölfuvalkodik, fölháborodik, fölhoz, fölbuzdul, fölfüggeszt.

Olvasható pedig mindez olyan föllebbezhetetlenül, mintha a fel, a felfogás, a felvonás, a felszínes, a felesleges, a felkelés, a festői, a felbőszít, a felderít, a feldolgoz, a felfuvalkodik, a felháborodik, a felhoz, a felbuzdul, a felfüggeszt – a magyar nyelvben nem is léteznék. Vagy ha létezik is, kimondhatatlan és leírhatatlan, hibás, sőt talán egyenesen (ögyenesen?) bűnös használata a szónak, amit a nép igaz fia és leánya – mert attól tartok, valaminő „népi"-komplexus bujkál e sűrű ö-zés mögött – nemcsak fel-, de föltétlenül elkerül

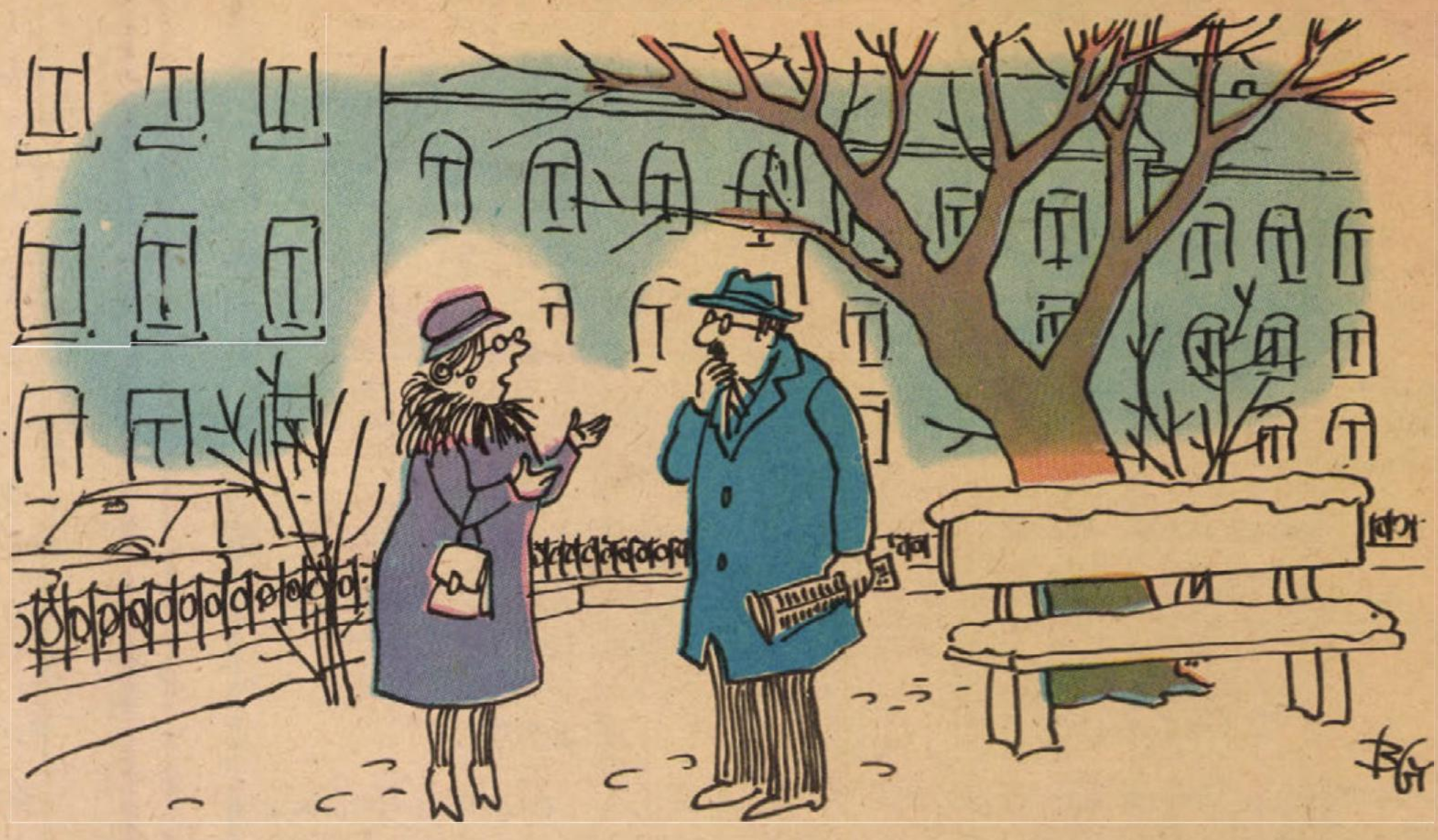
Lidérces álmaimban azonban tovább terjed az ö-terror. Akkora olyankor a föszültség bennem, hogy föleségemet (álmomban, persze) azzal fönyegetem: ha nem beszél és ír ezentúl helyesen, nem viszem őt el a legközelebbi filmfösztiválra, pedig ott szerepelni fog mindkettőnk kedvenc filmrendezője, a Föllini!

Barabás Tamás

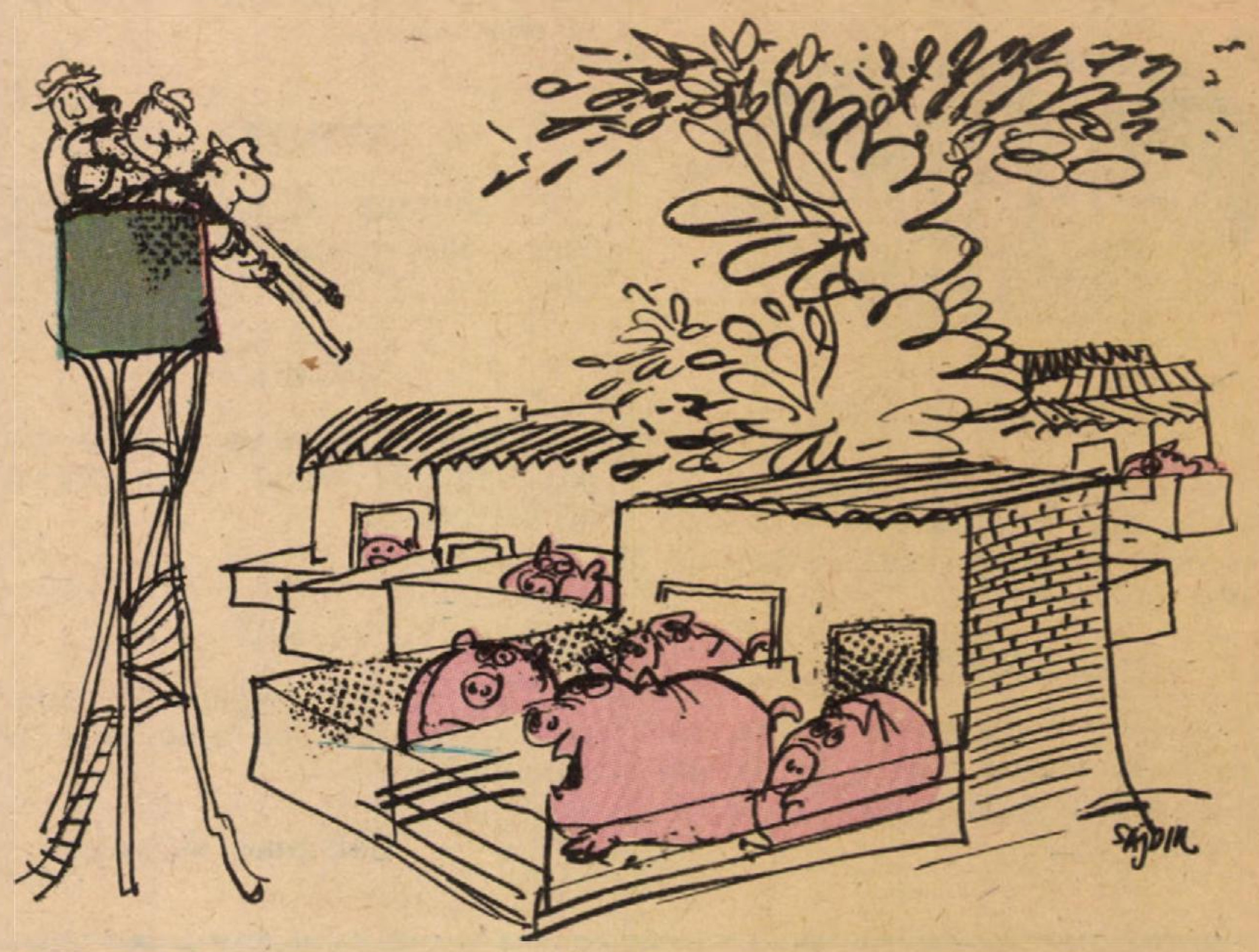

– Maga nem is kíváncsi az intelligenciahányadosomra?

VILMA NÉNI

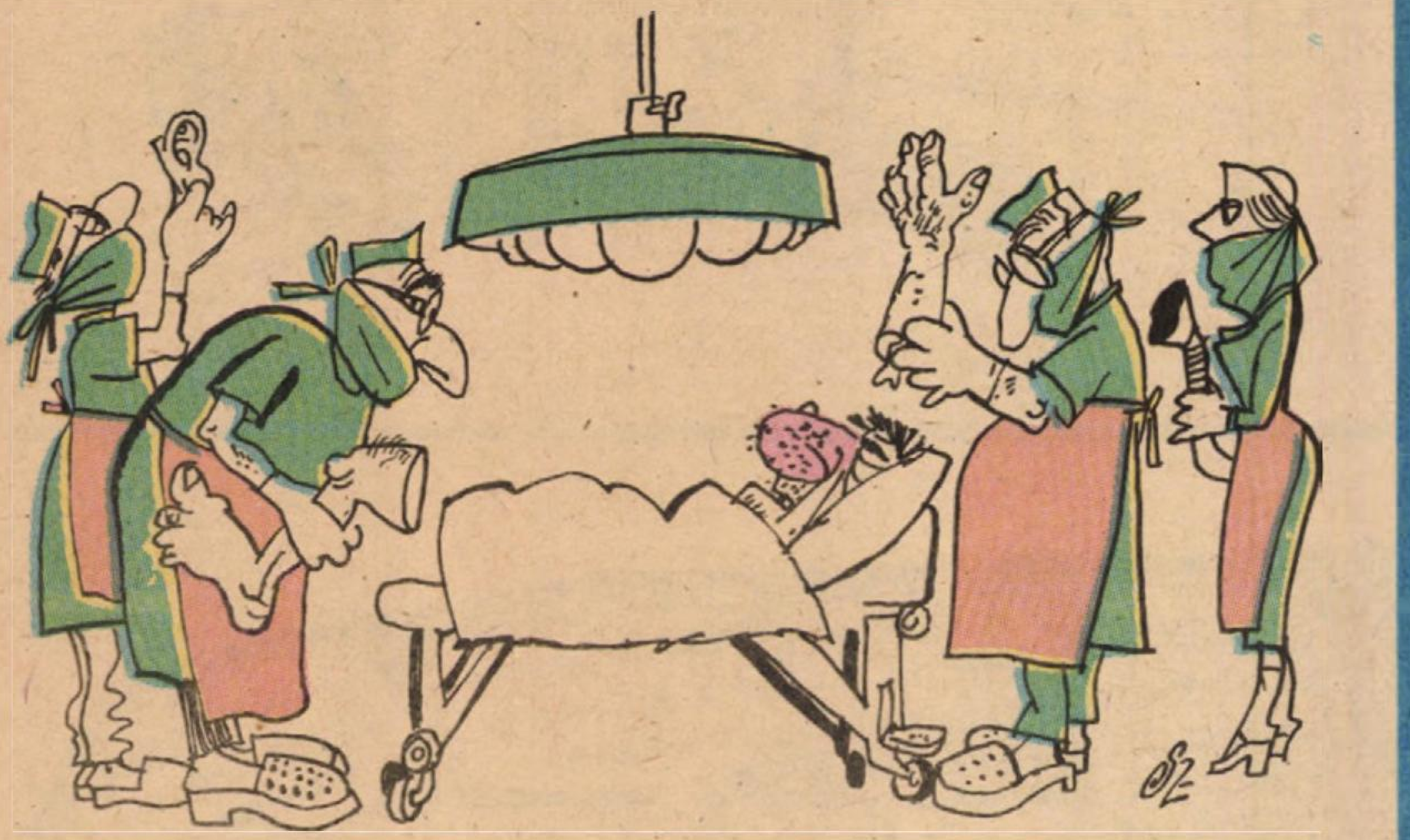

– Ez a Tél tábornok, akiről naponta írnak, ugye mihozzánk tartozik?!

– Hát itt tartunk? Minket is eladtak külföldi vadászoknak?

PUZZLE-JÁTÉK

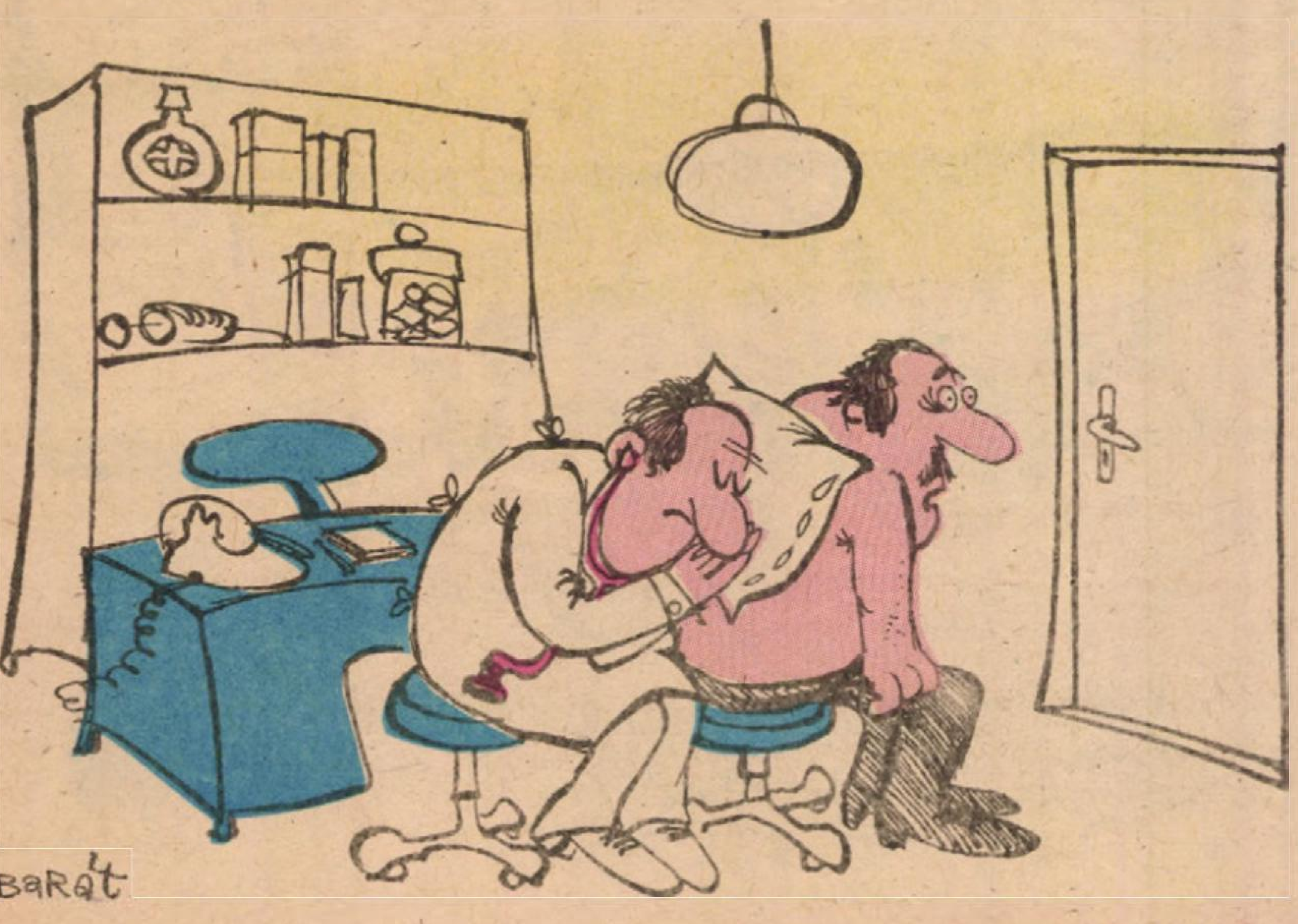

– Próbáljuk meg összerakni!

ÚJ TÁBLA

TÚLTERHELT ÉJSZAKAI ÜGYELET

SZILÁNKOK

FÉLTÉKENY FÉRJ

— Tegnap váratlanul hazamentem a lakásomra...

— És?

— Megnyugodva láttam, hogy a feleségem nem hajszolja a kalandokat. Kitart a régi udvarlója mellett...

ABSZOLÚT FRISS

A NÁLUNK VÁSÁROLT TOJÁST A TYÚK ÖN ELŐTT TOJJA!

ELŐRELÁTÁS

— Tegnap vettem egy doboz cigarettát. Hátha egyszer rászokom a dohányzásra.

ŐSZINTESÉG

— Boldoggá akarlak tenni. Nem leszek a feleséged.

DERÉK EMBER

Az aszfaltbetyár leszólított az utcán egy fiatal nőt és a lelkére kötötte: soha ne ismerkedjen utcán...

RANGKÓRSÁG

— Igaz, hogy talált gyerek vagyok, de engem nem a XVIII. kerületben találtak, hanem a Belvárosban.

FOGLALT TELEFON

— Halló, te vagy az, Imre?

— Én. Szervusz, szívem.

— Az előbb már kerestelek telefonon, de állandóan foglaltat jelzett a vonalad.

— Éppen letoltam az egyik beosztottamat, mert a hivatali telefont használja a magánügyei lebonyolítására. Mesélj, szívem, mi van Ernőék válóperével, és melyik színházba menjünk ma este...

ELFOGLALAT EMBER

— Irénke, csináltasson magáról hat fényképet az útlevelembe.

ÉLETÚT

— A sikeres élethúthoz tehetség kell, szorgalom, szerencse. Nekem egyik sincs, csak sikeres életutam.

ANYA

— Én mindennap megvárom az iskola előtt a kisfiamat. Ő a matematikatanár.

GYŰJTÉS

X. külföldi turistaútra gyűjt, hogy aztán legyen mit itthon elinnia.

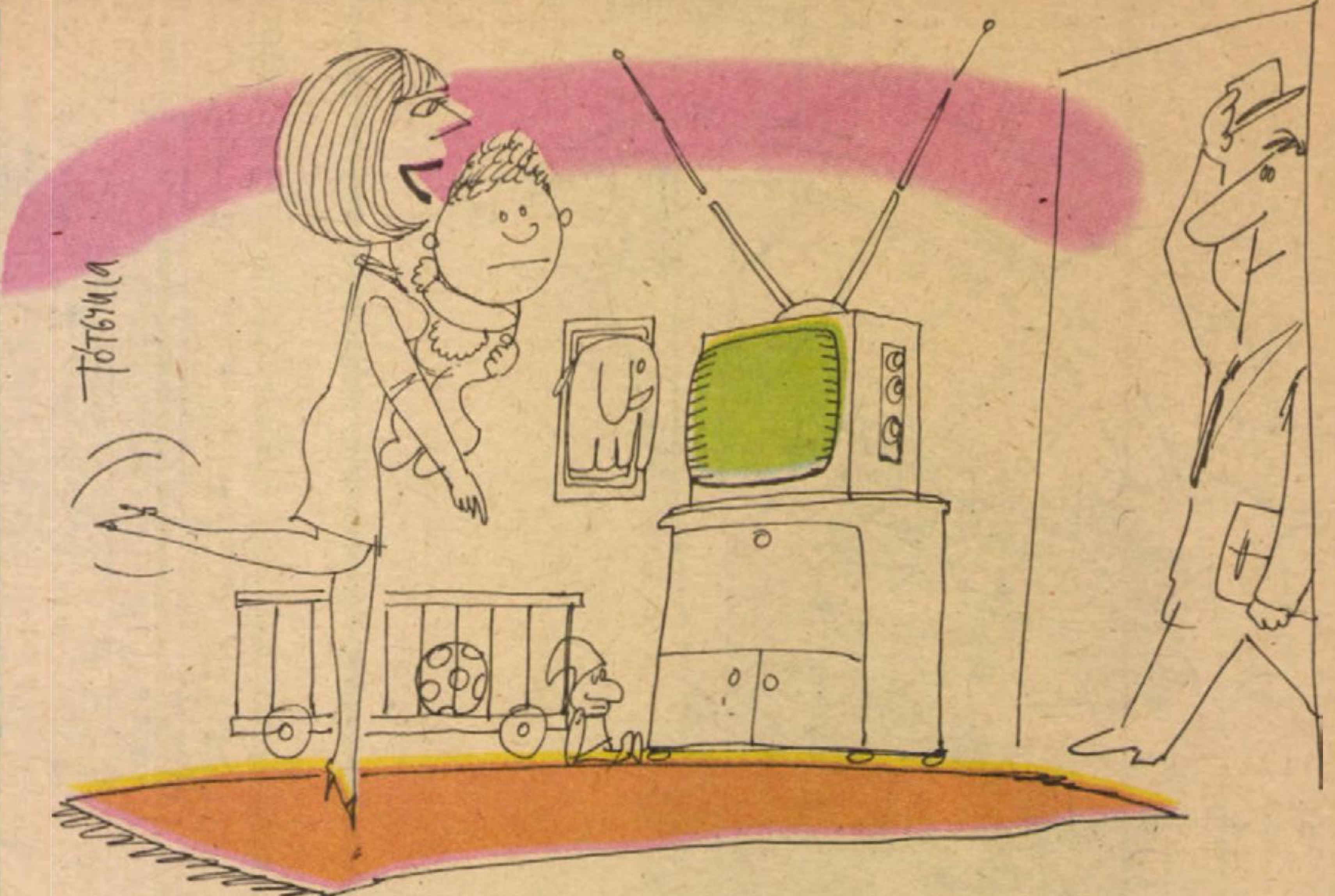
ÖRÖMHÍR

— Már másfél órát késik a vonat. Ennyivel később látom viszont a feleségemet.

JÓ FIÚ

— Az anyám nyugdíjából mindig veszek valami ajándékot az anyámnak.

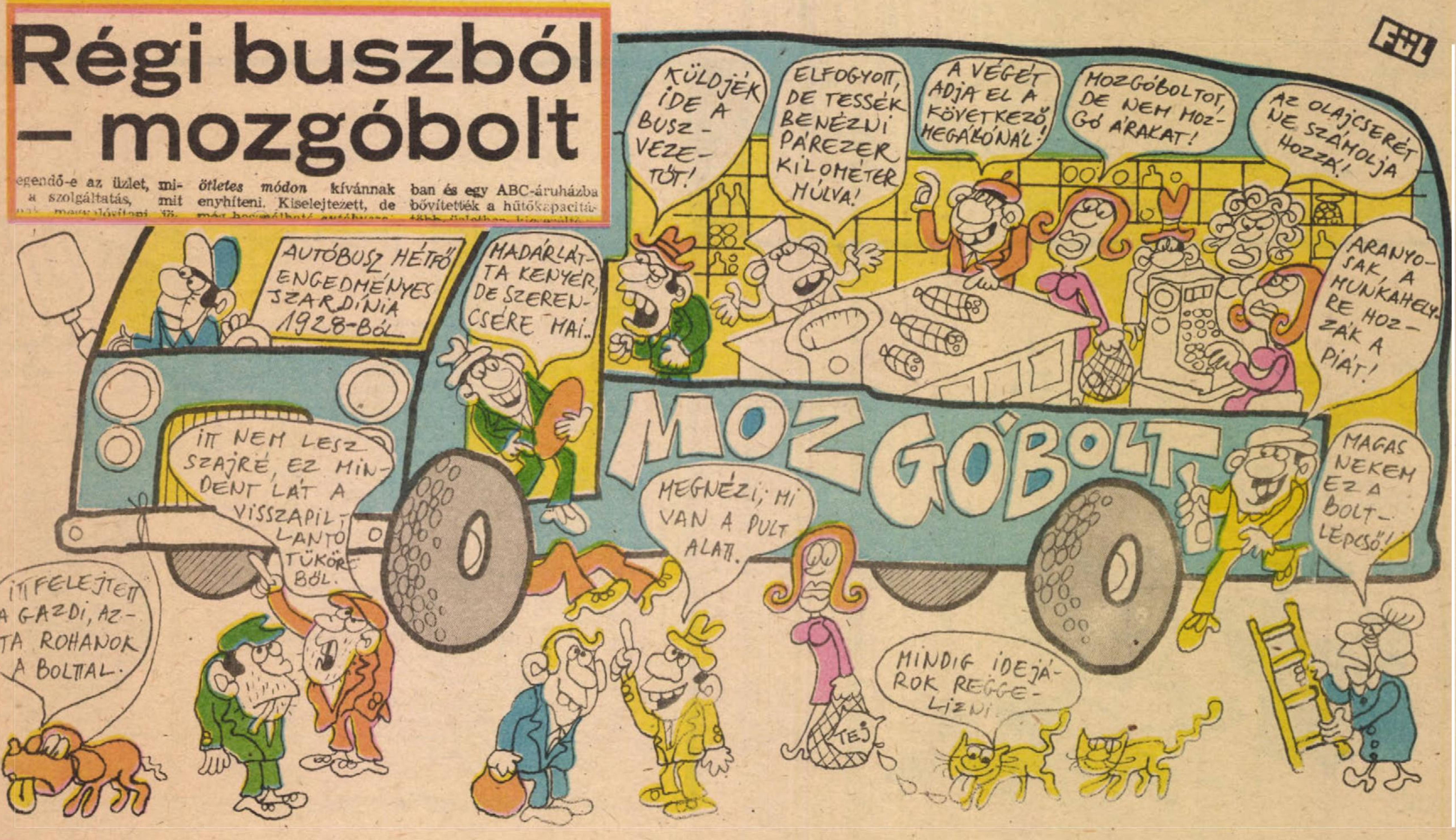
Galambos Szilveszter

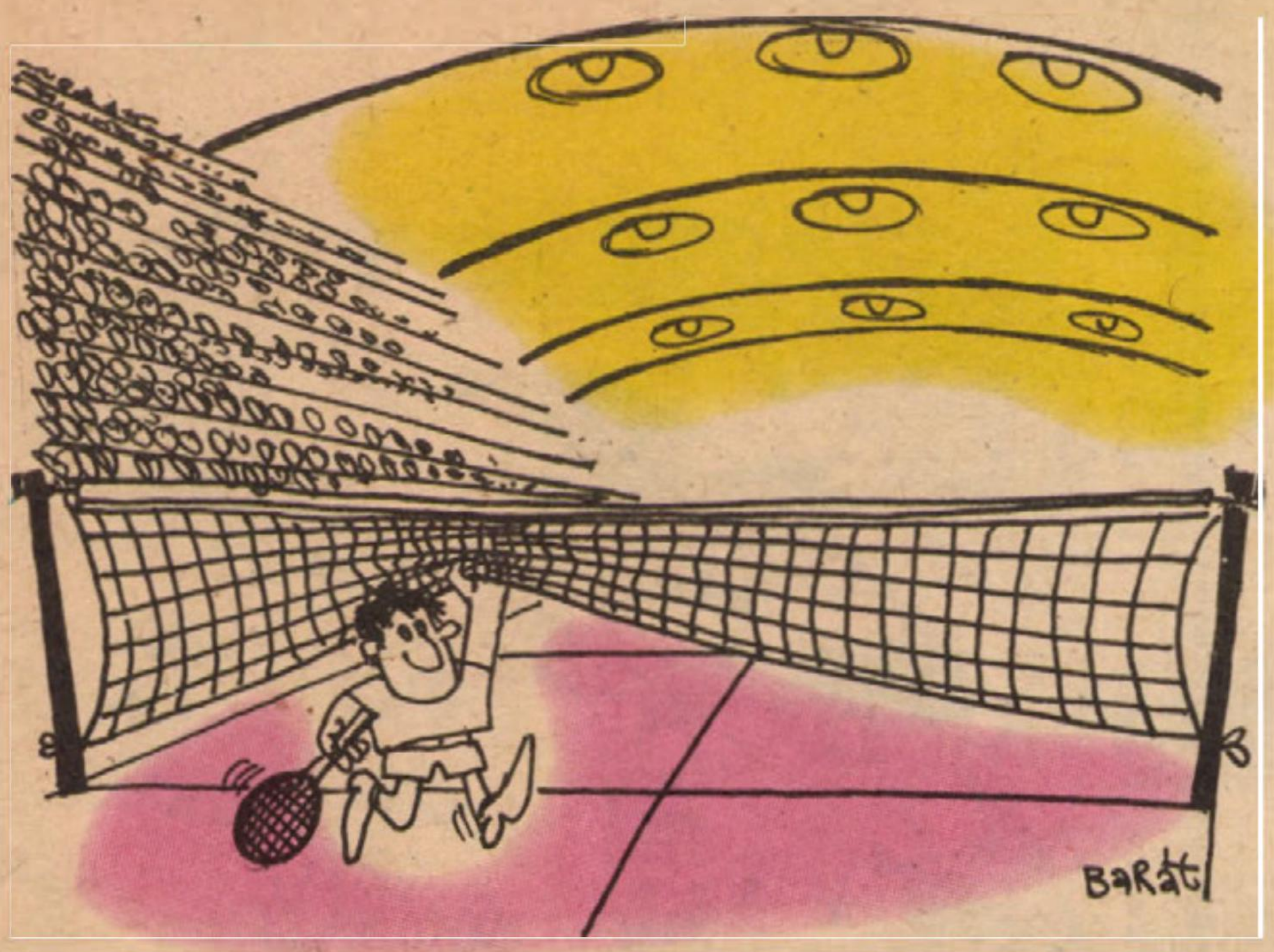
— Képzeld, már azt is tudja mondani, hogy árstruktúra-prognózis

NYELVI NEHÉZSÉG

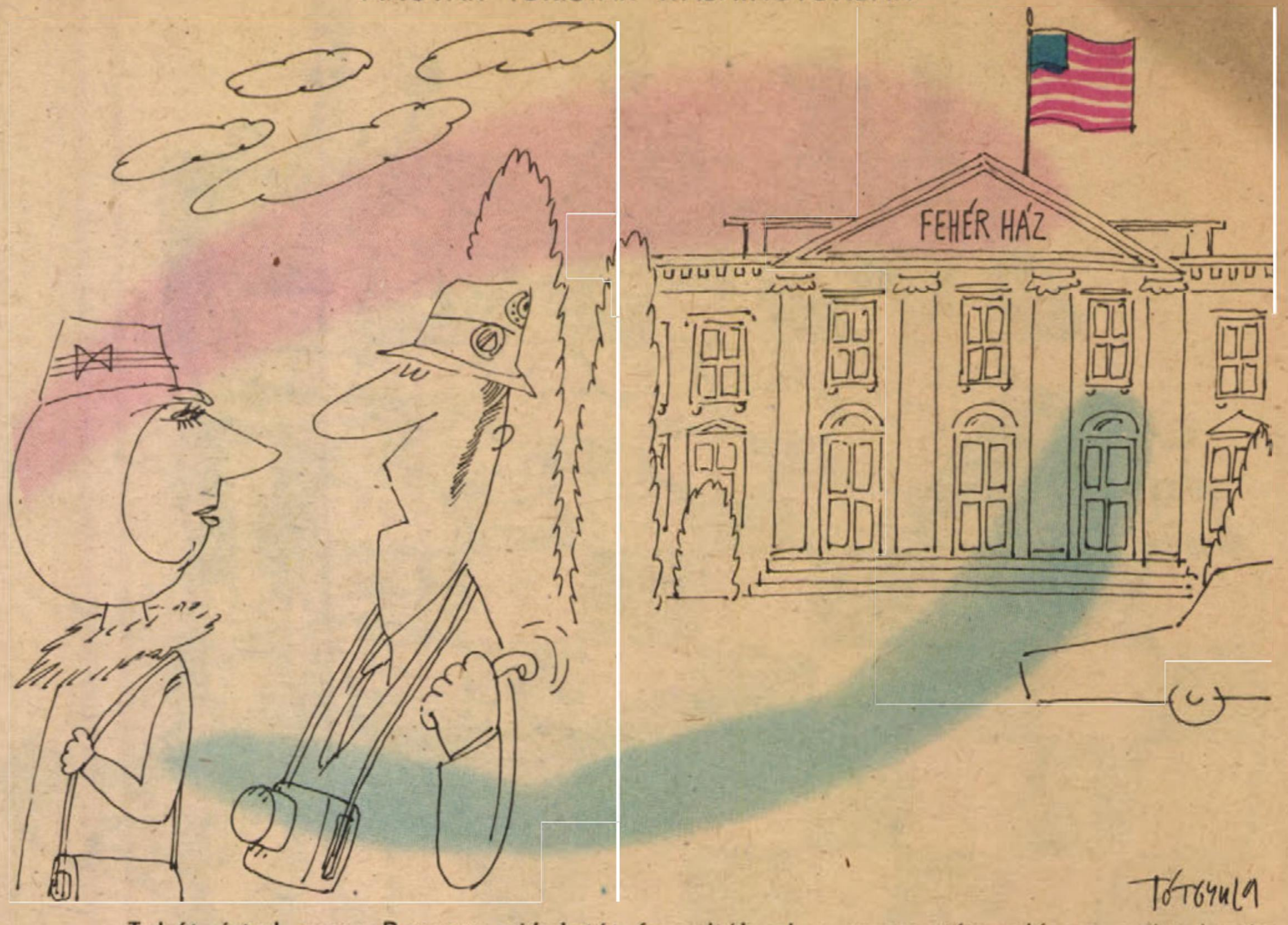

MAI MAGYAR TENISZSPORT

MAGYAR TURISTÁK WASHINGTONBAN

– Tehát értsd meg: Reagan ajánlatát fogadták el a versenytárgyaláson, ezért kapja meg négy évre, bérletbe...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy idegenből érkezett vendég meséli vendéglátóinak:

— A mi városunkban olyan fegyelmezetlenek a gépkocsivezetők, hogy amikor a gépjárműveknek pirosat jelez a közlekedési lámpa, a gyalogosok részére nem a szokásos zöld jelzés gyullad fel, hanem a következő szöveg: „Sok sikert kívánunk!"

CSERE

— Jó napot kívánok. Kéremszépen, itt lehet a karácsonyi ajándékokat kicserélni?

— Parancsoljon, asszonyom. Minthogy a csúcsforgalom lefutott, készséggel állok rendelkezésére.

— Gondolom voltak egy páran...

— Az nem is szó, kisztihand. A Hősök tere május elsején egy robinzonsziget volt ehhez képest. Kérem, nem fogja elhinni, beront például egy ifjú anya, egy gyönyörű hároméves kislánnyal. Hogy szeretné elcserélni egy ötéves, szeplős és rusnya fiúcskára.

— Szörnyűség!

— Nem mondhatnám. Ugyanis a fiúcskát ott felejtette a gyermekmegőrzőben és tévedésből a kislányt vitte el helyette. De ez még semmi. Beállít egy vidéki család, hogy a két hízóra rendszeresített etetővályút cseréljük el három és fél méter Berkesire, díszkötésben.

— Ah, a kulturális forradalom!

— Kétségkívül. Bár az is hozzájárulhatott, hogy az utolsó pillanatban kaptak egy lakótelepi háromszoba-összkomfortot a tizedik emeleten. És úgy gondolták, hogy a beépített fürdőkádnál alkalmasabb etetővályú nem kell a hízónak. Szokja meg az a disznó!

— Elképesztő!

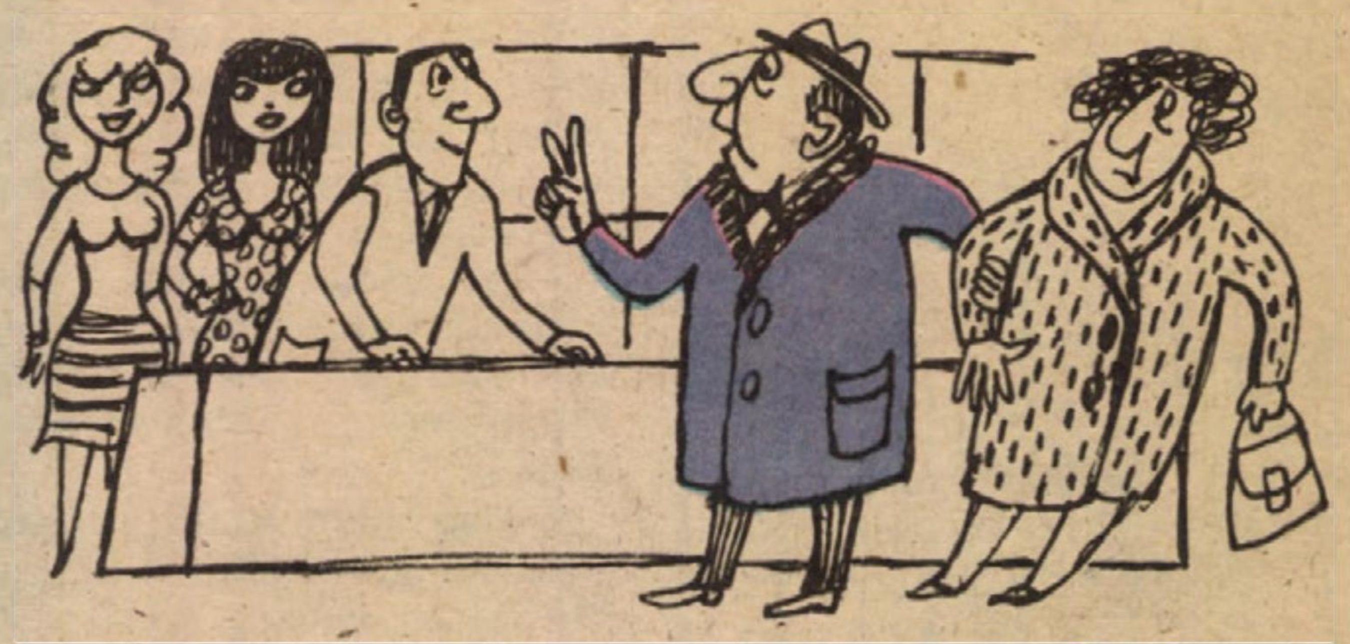
— Bizonyos fokig. Ám jelentéktelen apróság ahhoz képest, hogy betoppan egy fiatalember: cseréljük el a menyasszonya ballábas csizmáját egy kisebb akváriumra, néhány tropikus menyhallal. Tudniillik az ifjú hölgy szilaj diszkózások következtében eltörte a bokáját, legalább tavaszig gipszben kell bicegnie, akkor meg minek a csizma?

— Kicserélték?

— Próbáltunk kompromisszumos megoldást keresni. Széleskörű piackutatást végeztünk egy olyan diszkókirálynő után, aki viszont a jobb bokáját törte ki, ez azonban nem vezetett eredményre. Így meggyőztem a fiatalembert, hogy a ballábas csizma jó szolgálatot tehet padlóváza formájában. A csizmát feltöltjük tápfolyadékkal, bizonyos sásféleséget állítunk bele, amely csakhamar tetszetős burjánzásnak ered. Főként, ha éles ollóval minden nap levágunk egy centit a szárából.

— A csizma szárából?

— Hm. Én ugyan a sásféleség szárára gondoltam, de ön most adott egy tippet.

— Érdekes.

— Érdekesnek érdekes, de még mindig közhely egy lelkes atya óhajához képest. Mert ő egyenesen azzal az igénnyel állt elő, hogy cseréljük ki a kormányt...

— De kérem!!!

— ... a kisfia biciklijén. Tudniillik az adott versenykormányhoz túlságosan előre kéne hajolni és amúgyis görbe a kis golyhó.

— És? Kicserélték?

— Erre nem volt szükség. Megmagyaráztam a lelkes atyának, hogy a kormány teljesen rendben van, csak néha túl magasan ülünk. Szóval minden kiegyenesedik, ha egy kicsit lejjebb eresztjük a nyerget.

— Ez nekem soha nem jutott volna eszembe.

— Hát ez az. A fődíjat persze egy idősebb úr nyerte el. Ez a kedves vevőnk azzal a kéréssel fordult hozzánk, hogy cseréljük ki az ötvenéves feleségét két huszonöt évesre. Esetleg három tizenhétévesre, amely esetben bizonyos felülfizetésekre is hajlandó.

— Szatír!

— Nekem is ez volt az első szavam. Csakhogy aztán az illető úr bizalmasan elmesélte, hogy amióta a jégpályán ráspárgázott egy vízcsapra, a fülledt erotika bizonyos mértékig eltávolodott a lényétől.

— Akkor miért lett volna szüksége három feleségre?

— Bérbe akar venni egy szerényebb vendéglátóipari üzemegységet családilag. És minél nagyobb a família, annál kisebb a rezsi.

— Fantasztikus!

— Fantasztikusnak fantasztikus, de az abszolút első hely mégis azt a részeget illeti, aki az ünnepek után zuhant be hozzánk. Asszonyom, nem fogja eltalálni mit akart. Hogy cseréljük ki a főnökét egy jégeralsóra.

— Egy jégeralsóra? De miért?

— Mert azt legalább ő is letolhatja. Ennél ostobább csereóhajt én még csak elképzelni sem tudok. Nos, önnek mivel szolgálhatok, kisztihand?

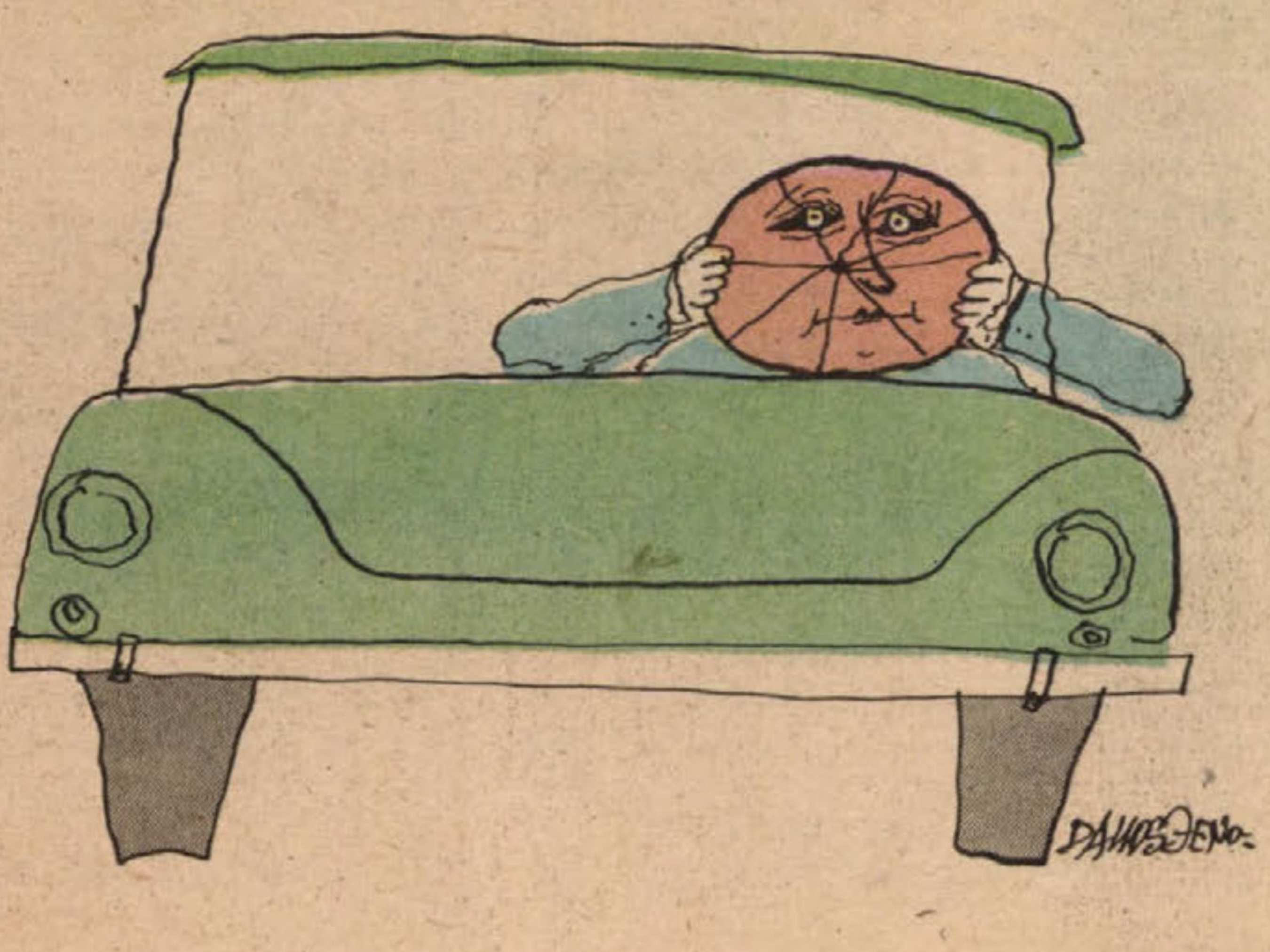
— Nézze kérem, én kaptam a férjemtől karácsonyra két ötszázforintos vásárlási utalványt.

— Igen?

— Hát nem tudom... elcserélné egy ezerforintosra?

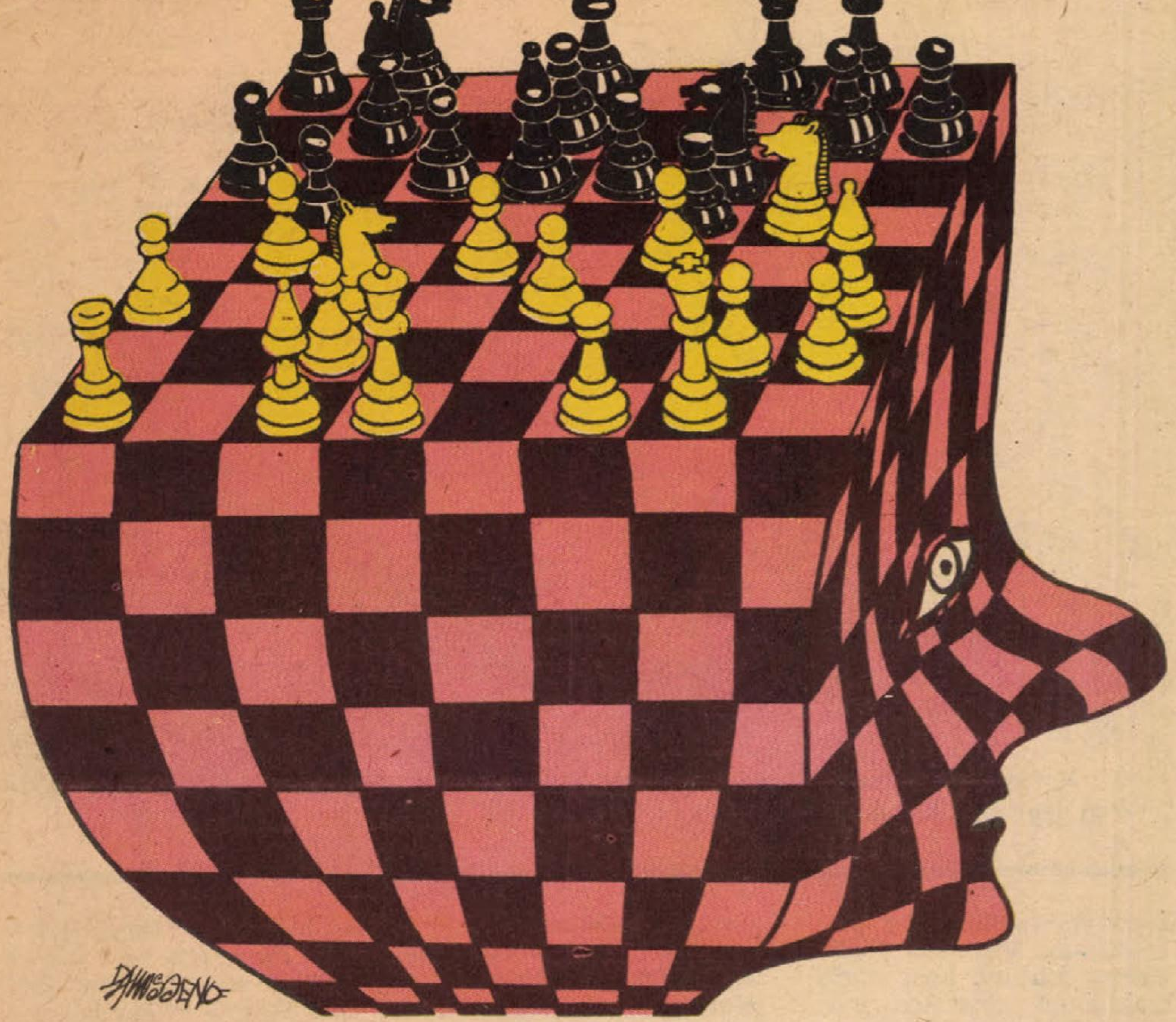
Peterdi Pál

KONCENTRÁLT VEZETÉS

A GONDOLKODÓ

– A földlakó azt állítja, hogy megtalálták az örök élet titkát...

– Gondnokság alá kell helyezni az öreget. Állandóan étterembe jár ebédelni!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy fiatal pár ül a parkban a padon. A lány keservesen zokog. A fiú így vigasztalja:

— Azért ne sírj olyan keservesen, hogy a szüleid ellenzik a házasságunkat, találok én magamnak más menyasszonyt.

FELDERÍTENEK...

— Te hiszel az AWACS programban, Jim? — kérdezte a felhők között Bob.

— Ha Szaúd-Arábia felett be tudtuk mérni az iráni vadászbombázókat, akkor itt is sikerünk lesz — nézte a rádiólokátor képernyőjét Jim.

— A magyaroknak van vadászbombázójuk? — babrált a távolfelderítő repülőgép műszerfalán Bob.

— Ha nem lenne, akkor nem repkednénk itt a NATO-országok felett — ellenőrizte a gép ellenőrző- és riasztórendszerét Jim.

— Nem kerül ez nekünk túl sok pénzbe? — vadászott a radarkészülékkel mozgó objektumokra Bob.

— De igen. Olyan sokba kerül, hogy szívesen elkölteném ezt a pénzt egy magyar pipivel Budapesten! — fürkészett több száz kilométeres távolságba Jim.

— Te látsz valamit? — rágta a harci rágógumiját Bob.

— Nem... Azazhogy, figyelem! A képernyőn egy mozgó objektum! — kiáltott fel Jim.

— Mérd be pontosan, hogy hol van! — tanácsolta Bob.

— Egy budapesti utcán van — csavargatta a bemérőműszer gombját Jim.

— Ballasztikus rakéta vagy hadászati repülőgép?! — izgult Bob.

— Egy ember! — nyögte Jim. — Tele van fémpénzzel a zsebe, ezért észleljük.

— Mit csinál a fémpénzzel? — csodálkozott Bob.

— Megfogja egy nő kezét — mért be engem Jim.

— Ne fogd meg a kezem, mert észrevehetnek minket! — húzta ki kezemből a kezét Paula.

— Ki venne észre, ez egy néptelen utca?! — fogtam meg a vállát is.

— Mit gondolsz, sok gyerekünk lesz? — kérdezte erre Paula.

— Támadnak? — érdeklődött Bob.

— Nem támadnak, de lassan közelednek — felelte Jim.

— Most megcsókollak! — közöltem erre Paulával.

— Ez rágalom! — nyugtattam.

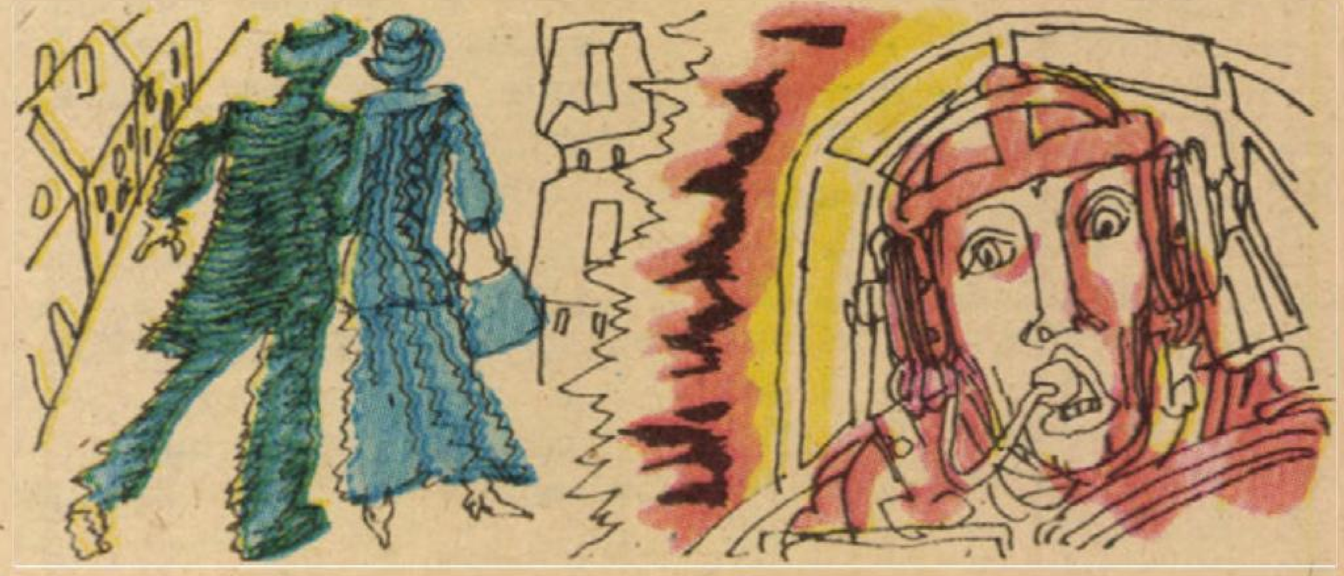
— Akkor itt a gyűrű, amit nekem adtál! — vágta hozzám Paula.

— Ezek jól bejöttek a hatósugarunkba! — dörzsölte a tenyerét Bob.

— Ezek tényleg háborúzni akarnak — hagyta rá Jim.

— Akárcsak az én menyasszonyom... — gondolt haza Bob.

— Jobb, ha háborúzik, mintha bevetésre megy, amíg te itt vagy bevetésen! — szólt a tapasztalt parancsnok hangján Jim.

— Milyen fegyverrel vannak felszerelve? — írt a felderítési jegyzőkönyvbe Bob.

— A férfi tele van tíz- és húszfilléresekkel, de van nála néhány kétforintos is — adott helyzetjelentést Jim.

— Ünnepeljük meg az eljegyzésünket egy presszóban! — húzott egy első osztályú hely felé Paula.

— Ebben a nyugtalan világban?! — vonszoltam az ellenkező irányba, mert az aprópénzeimre gondoltam.

— Örülni fognak a főnökök, ha jelentjük nekik ezt a fémes objektumot! — vakarta meg a füle tövét Bob.

— Várd ki a végét, lehet, hogy nincsenek harcászati szándékaik! — mondta Jim.

— Te nem is szeretsz! — támadt nekem Paula.

— Begurult a kanálisba! — nézett a gyűrű után Paula.

— Nem baj, nem nagy érték! — vigasztaltam.

— Bizonyítsd be, hogy szeretsz, mássz utána! — adta ki a parancsot Paula.

Bemásztam.

— Mi történt? — hördült fel Bob.

— Eltűnt — morogta Jim.

— Szeretlek! — üvöltötte Paula.

— Az objektum egy Paula nevű nő miatt bemászott a kanálisba! — jelentette erre a földi irányítóközpontnak Bob.

— Így nem lehet felderíteni — fordította vissza erre a radarrepülőgépet Jim.

Tormai László

SZÓSZÖCSKÉK

Írom ám a minap a Ludas Mátyásba, miszerint Vanessa Redgrave „Play for Time" (Játsszál az időért) című filmjében *amerikai* katonák szabadítják föl az auschwitzi haláltábort, holott e tábornak a derék jenkik még a közelében sem jártak, amikor a *szovjet* csapatok kiűzték innen a nácikat.

Aztán mit tesz isten? Kezembe kerül a budapesti Eötvös gimnázium tavalyi évkönyve, s benne az alábbi sorok: „Dr. Alexits György tanárt illegális tevékenysége miatt letartóztatták, majd a *dachaui* táborba deportálták, ahonnan a *szovjet hadsereg* szabadította ki."

Az ember legyen tárgyilagos. A szovjet csapatok legalább olyan messze álltak Dachautól, amikor emezt az *amerikaiak* felszabadították, mint az utóbbiak Auschwitztól a fönti példában.

Lehet, hogy — miként írtam — Nyugaton mostanában nem „sikk" tudomásul venni: a háborúban a szövetségeseké is volt egynémely érdem. De legalább mihozzánk ne terjedjen át ez a ragály. *Mi* ne állítsunk ki magunkról rossz bizonyítványt.

Még egy — a Redgrave-film nézettségi indexével aligha vetekedő — iskolai évkönyvben sem.

*

Sportéletünkben sajátos új fegyelmezési mód bukkant föl: néhány renitens *jégkorongozót* — érett megfontolás után — *májustól novemberig* tiltottak el a játéktól.

Na kérem, ha megengedik, volna néhány javaslatom arra nézvést, mi módon lehetne az új eljárást kiszélesíteni. A magam részéről például a rosszalkodó széllovasokat — szélsiklójukkal együtt — szigorúan kitiltanám a téli hónapok idejére a városligeti műjégpályáról. A hőzöngő vízilabdázóktól megvonnám az engedélyt, hogy csapatuknak a Népstadionban rendezett mérkőzésein szerepeljenek. A rakoncátlanabb gyeplabdásokat pedig decembertől februárig leparancsolnám minden magyar síugrósáncról.

Lenne is rend mindjárt!

*

Torontóban hallottam.

Pór Géza, Pór Bertalan öccse még valamikor a húszas vagy harmincas években Kanadában telepedett le. A háború idején aztán egy alkalommal Londonba kellett volna repülnie, s ettől nagyon félt, mert hiába volt kanadai állampolgár, az angolok a külföldről hozzájuk érkezőket nem annyira a honosságuk felől, mint inkább a születési helyük felől faggatták, s ha valaki egy velük hadban álló ország területén született, azt nyomban internálták, s csak hosszadalmas igazolási eljárás után engedték szabadon.

Nos, amint sejthető, Pór Géza reszkető inakkal szállt ki Londonban a kanadai gépből. A soros angol tiszt elkérte az útlevelét, s megkérdezte, hol született.

— Kanadai vagyok — felelt kitérőleg Pór.

— Azt látom — így a tiszt. — De hol született?

Pór megadóan sóhajtott. Jöjjön, aminek jönnie kell.

— Balassagyarmaton.

— Hol?! — kapta föl fejét az angol az érthetetlen hangokra.

— Balassagyarmaton. Bé, mint bazsalikom; a, mint Alaszka; el, mint London; a, mint Alaszka; es, mint Sámuel; es, mint Sámuel; a, mint Alaszka; gé, mint Gigli; ipszilon, mint...

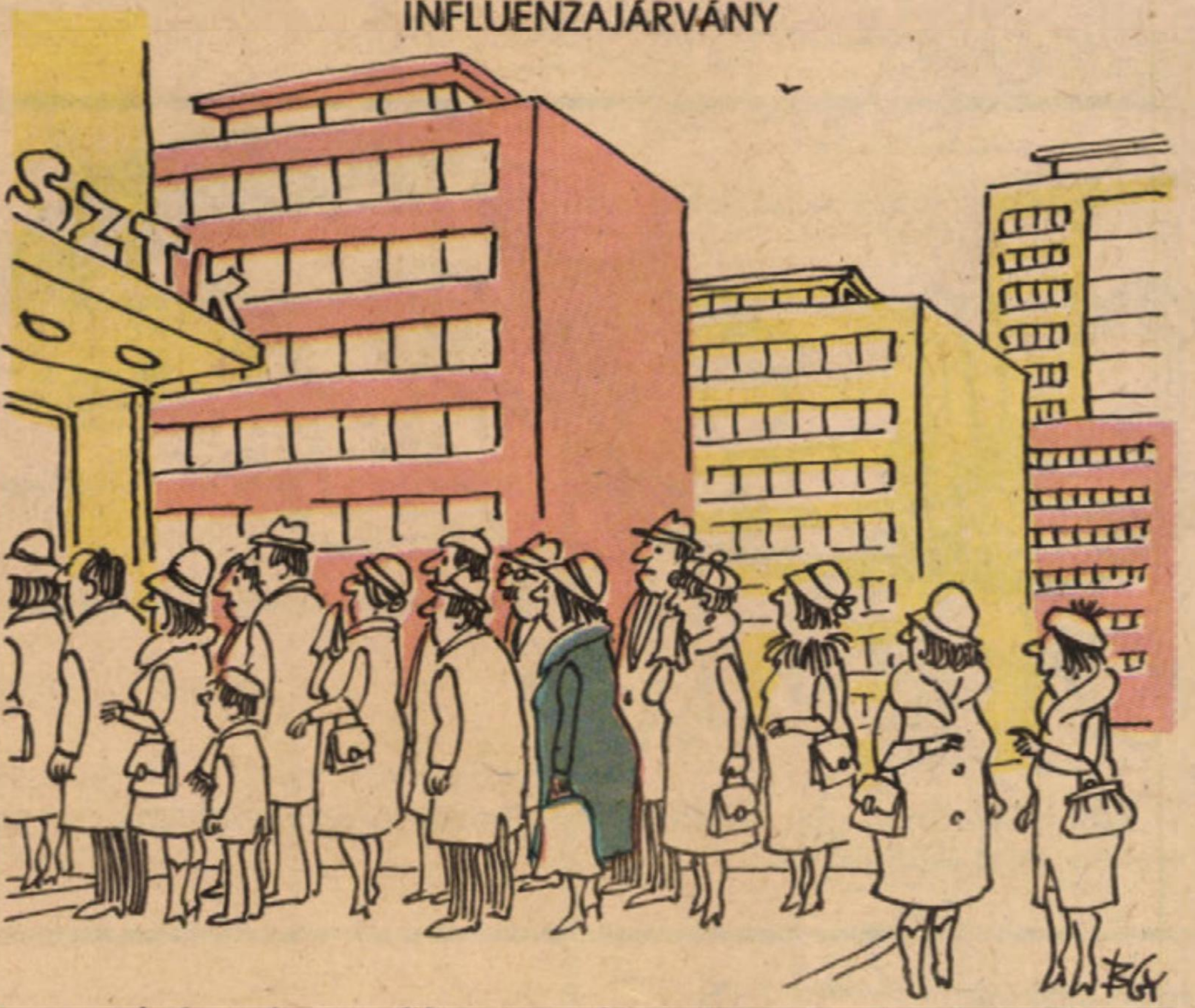
— Elég — legyintett fáradtan a tiszt. — Maguk kanadaiak igazán kibírhatatlanok ezekkel a kimondhatatlan indián helységneveikkel... No, eriggyen.

Timár György

SZERÉNY VÉDEKEZÉS

INFLUENZAJÁRVÁNY

– Lefogadom, a Manci azt hiszi, hogy banánt hoztak!

TÖKÉLETES KISZOLGÁLÁS

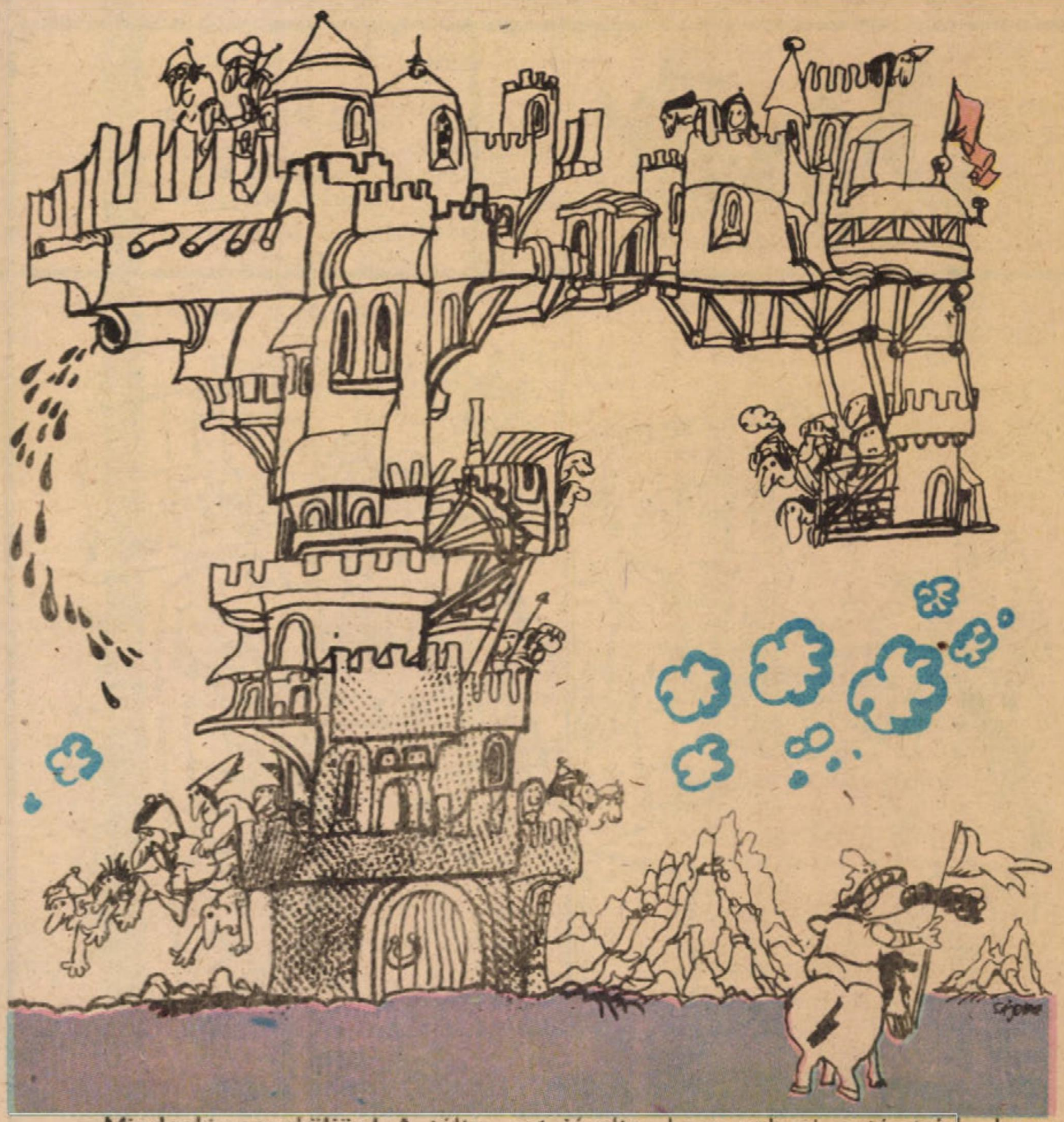
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— No végre, csakhogy egyszer időben beért a munkahelyére, Kerekes! — köszönti az igazgató egyik munkatársát.

— Igen, igazgató elvtárs, sikerült beszereznem egy papagájt.

— Papagájt? De hiszen én azt tanácsoltam magának, hogy egy vekkert vegyen.

— A vekker engem nem ébreszt fel. Most a vekkert a kalitka mellé állítom. Az felébreszti a papagájt, és aztán, amikor a papagáj felébred és elkezd beszélni, arra még a halottak is felébrednek...

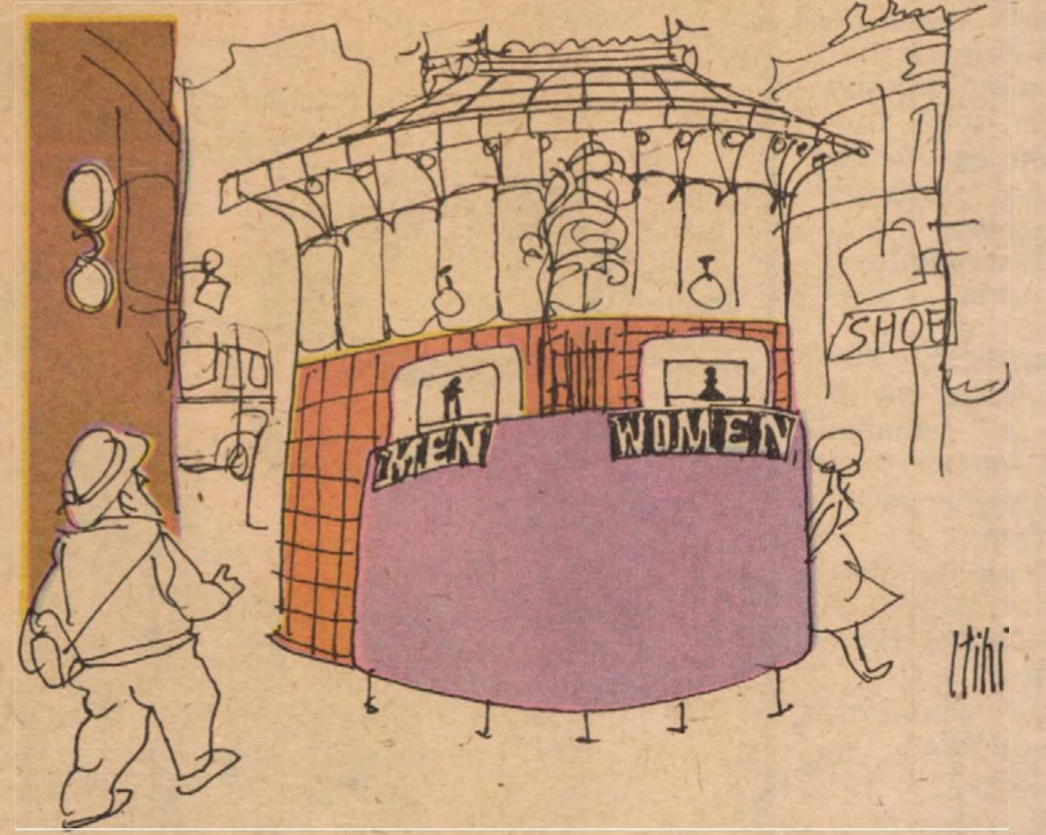
— Mindenki meneküljön! A táltos azt jósolta, hogy valami autósztráda lesz a vár helyén.

LUDAS FÓRUM

Németi József, az IBUSZ vezérigazgatója kérdezi a Ludas Matyi munkatársaitól:

Önök szerint mi jobb, magyar turistának lenni külföldön, vagy külföldinek Magyarországon?

Hegedűs István:

– Magyarnak külföldön, mert ott az ilyen szép, régi házakat gondosan megőrizték az utókornak.

Mikes György:

Szeretnék külföldre utazni, de egyelőre csak albérlő vagyok egy lakókocsiban, s a főbérlőm azt mondta: albérlőt nem lehet kivinni.

Árkus József:

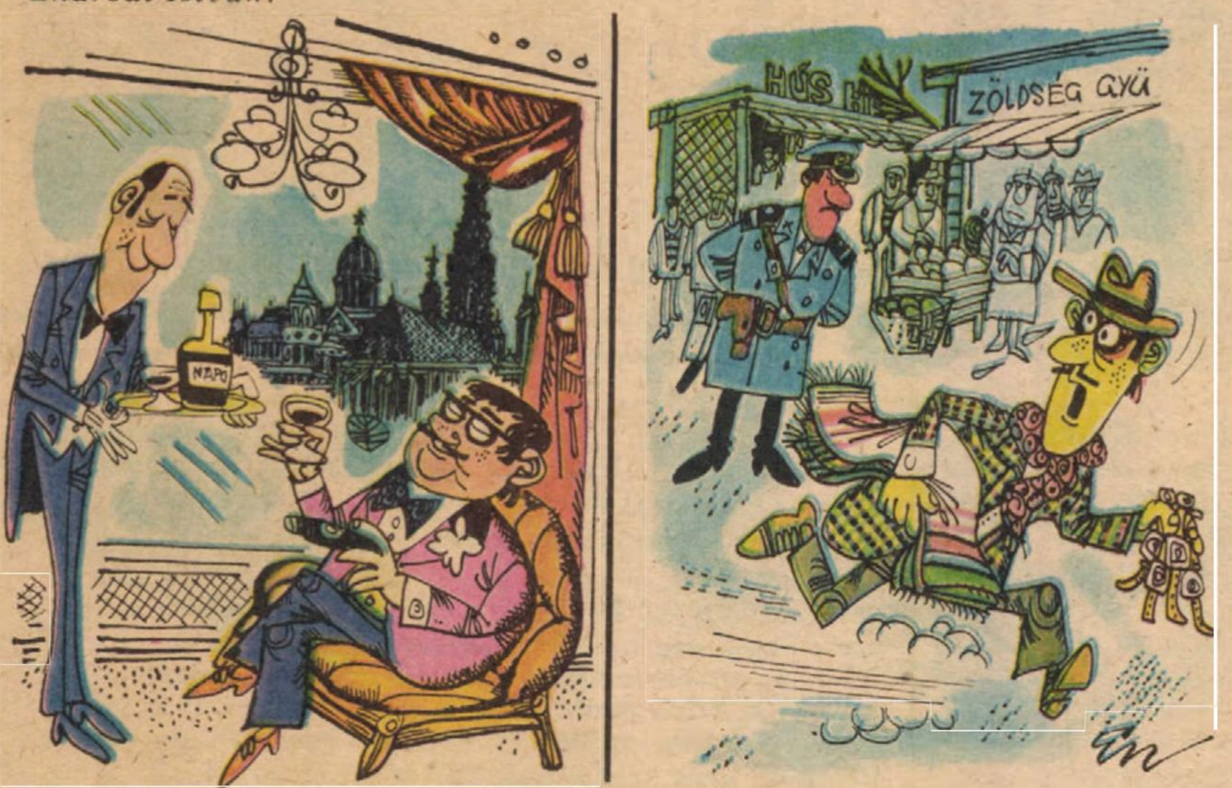
Magyar turistának lenni Magyarországon, csak úgy kell tudni valamelyik idegen nyelvet, hogy külföldinek nézzék.

Brenner György:

– Nekik nem kell cipekedni, itt is meg tudják venni a májkonzervet.

Endrődi István:

– Inkább idegenbe szakadt hazánk fia a Hiltonban, mint külföldi a Garay piacon.

Szilágyi György:

Válaszom ehol: a legjobb sehol...

Sajdik Ferenc:

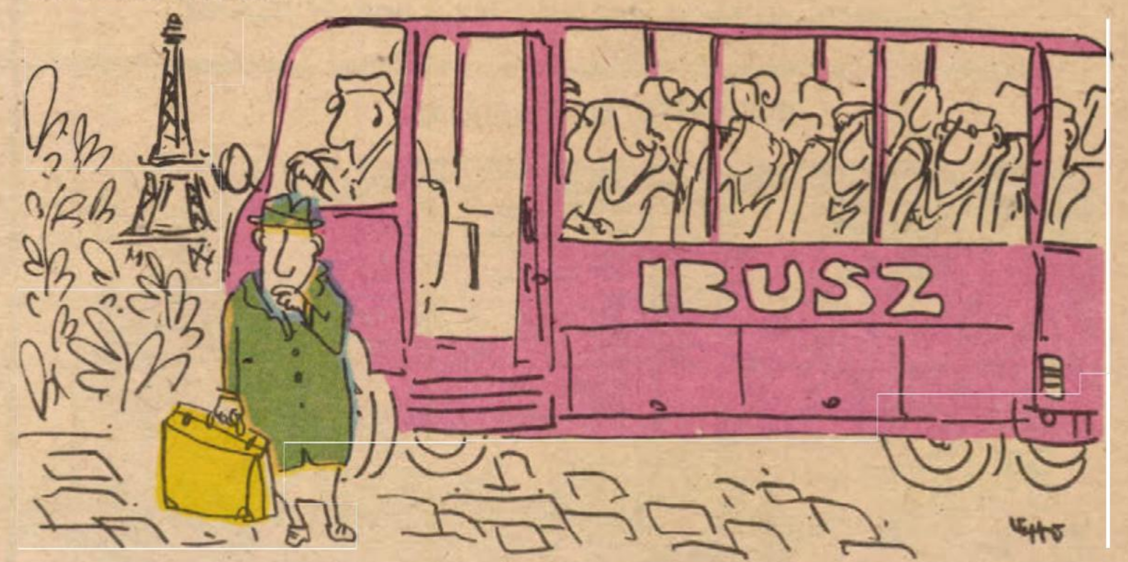
– Itthon érezném jól magam mint hazai turista, ha úgy bánnának velem mint külföldivel.

Várnai György:

A külföldit nem értik Magyarországon, de... a magyart mindenhol megértik külföldön.

Lehoczki István:

– Az egyiket már tudom hogy milyen, most próbáljam ki a másikat?!

Galambos Szilveszter:

Magyar turistának lenni külföldön, de minél hamarabb, mert napról napra rosszabb a dollár.

Somogyi Pál:

Legjobb magyar turistának lenni útlevéllel és kétszáz dollárral a zsebemben, ha a cipőtalpamban van még ötszáz.

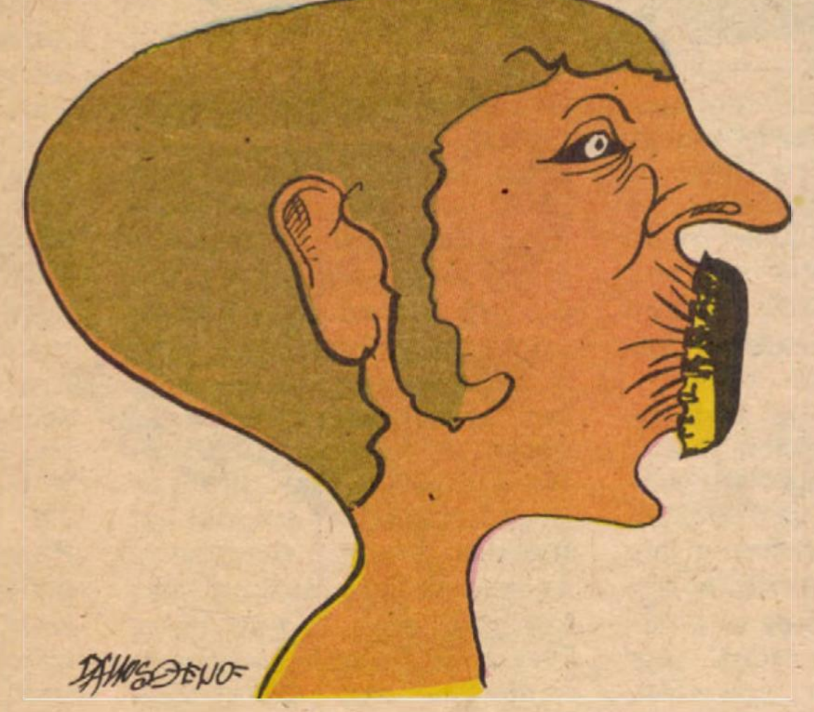
Peterdi Pál:

Ha külföldi turistának annyi pénze lenne belföldön, mint a magyar turistának külföldön, akkor a külföldi turista rosszabbul érezné magát belföldön, mint a magyar turista külföldön.

Tormai László:

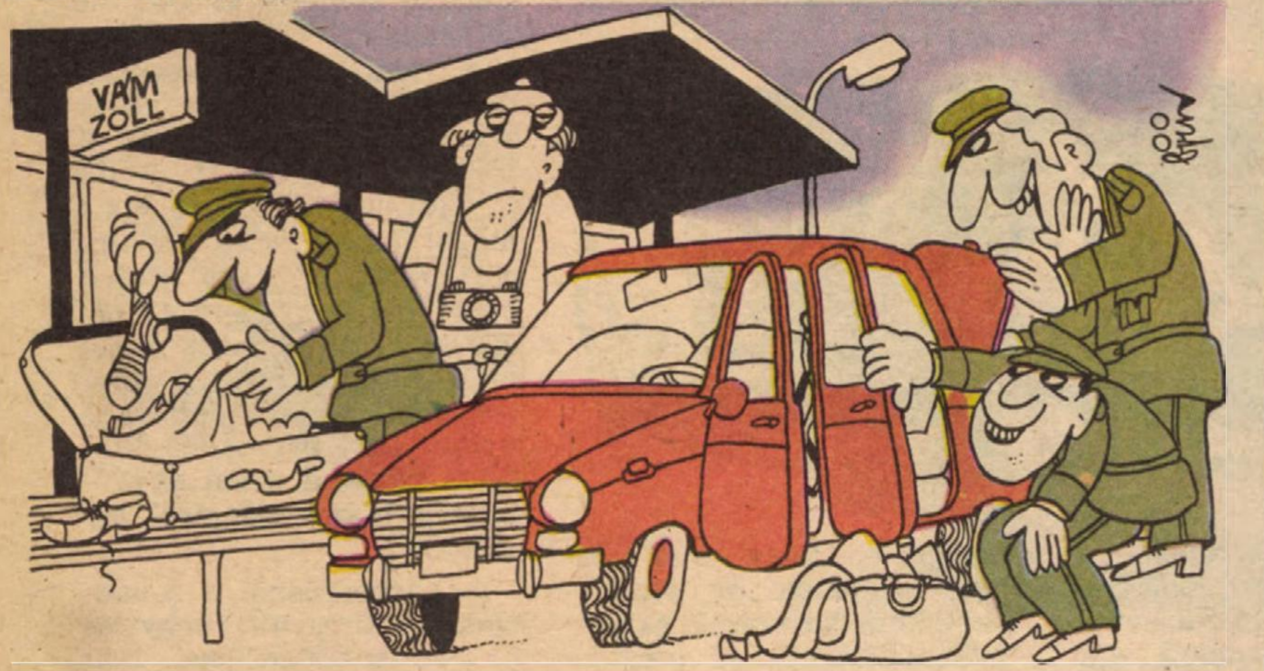
Külföldinek Magyorországon, mert a mai éttermi árakat ismerve, csak egy külföldi tud úgy mulatni, mint egy magyar úr.

Dallos Jenő:

– Magyarnak külföldön. Ha nem eszik és nem iszik az ember.

Balázs-Piri Balázs:

– Magyar turistának külföldön. Hazaérkezéskor majdnem szétszednek az örömtől.

Novobáczky Sándor:

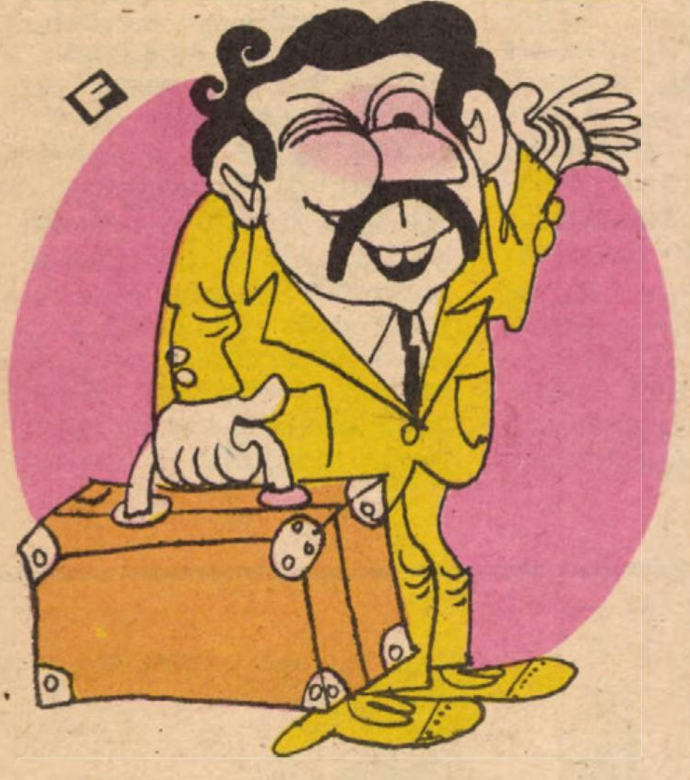
Külföldi turistának lenni külföldön.

Föld S. Péter:

Legjobb Magyarországra szakadt hazánkfiának lenni idegenben.

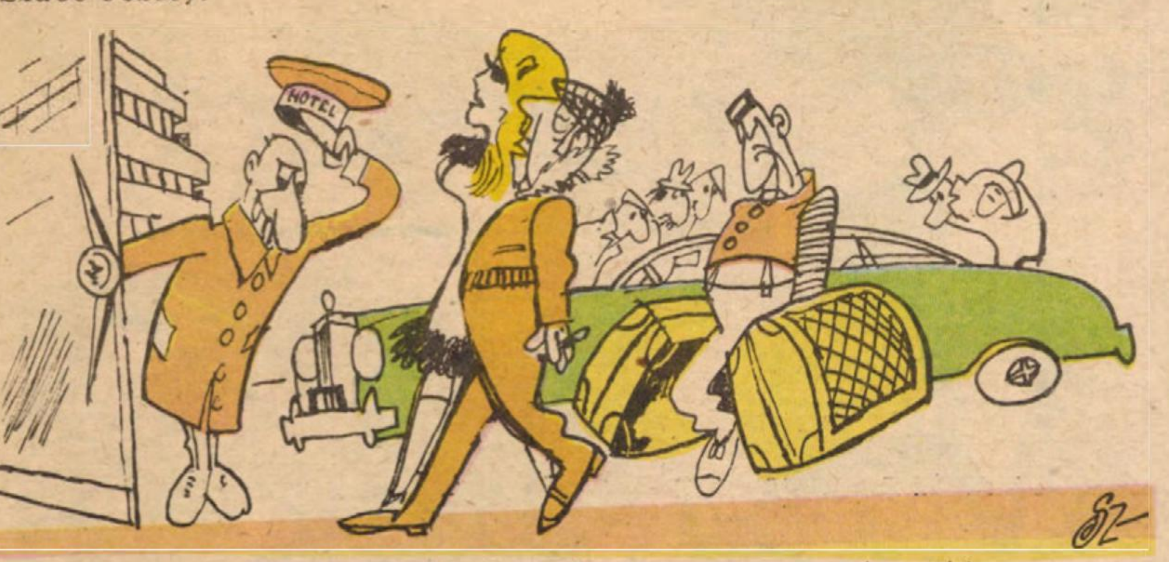
Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

Fülöp György:

– Külföldje válogatja.

Szűr-Szabó József:

– Mindenütt jó, de legjobb, ha sok pénze van az embernek!

LUDAS MATYI AZT ÜZENI...

Nékám Alajos, mátrafüredi olvasónk azt kérdezi, hogy laptársaink mintájára *miért nem közlünk mi is orvosi tanácsokat?*

Nagyon egyszerű. Mert szilárd meggyőződésünk, hogy az SZTK ezt nálunk sokkal jobban — sőt — tökéletesen el tudja végezni. Igaz, hogy laptársainktól eltérően mi vicclap vagyunk.

Dr. Del Medico Imre (Budapest XIV., Handzsár u. 6.) újabb üde javaslattal állt elő. Azt javasolja, hogy a Hilton-Tower kaszinóban magyar állampolgárok is játszhassanak, a turistaútlevélhez járó vagy a devizaszámlájukon mutatkozó keményvaluta-keret terhére. *„Elvégre —* írja *— többnyire a bank nyer. És ilyen esetben duplán nyer a bank — pontosabban a Nemzeti Bank. Hiszen ezek a játékosok, pardon, devizaígérvényesek nem vásárolnának a nyugati vasutakra szóló jegyet, ami tiszta megtakarítás. És az IKKA-lehetőségeket is ki lehetne bővíteni. A gazdag külföldi nagybácsi befizetne a bohém pesti rokonnak egy DEVIKKA-utalványt, amit csak a Hilton-Tower kaszinóban lehetne felhasználni. Még mindig jobban jár a külföldi rokon, mintha odakinn kellene kiváltania a hazárd pesti vendéget."*

Mit lehet ehhez még hozzátenni? Ladies, gentlemen and Nemzeti Bank... please place your bets... Mindenki tett? Nincs tovább!

Hetzmann Antal, tatabányai olvasónk azt kérdezi: *miért télen játszuk le a tavaszi NB I-es mérkőzéseket?*

Nem hisszük, hogy ez súlyosabb probléma lenne. Hiszen... van olyan tavasz ez a tavasz, amilyen foci ez a foci.

Zoltán Imre (Budapest XI., Minerva u. 5.) keresztrejtvényügyben szedi le rólunk a keresztvizet. Hogy a 48. számunk rejtvénye megfejthetetlen, mert *a velencei kalmár Antonio és nem — mint a rejtvény tudni vélte — Shylock.*

Penitenciát tartunk: Zoltán Imrének maximálisan igaza van. Mélységes fájdalmunkat csak igen kevéssé enyhíti az a körülmény, hogy a megfejthetetlen keresztrejtvényt vagy háromezerötszázan így is megfejtették, tehát kellemes és népes társaságban tévedtünk. Elnézést!

Újonc katonák kérdezik a szolnoki KET szakaszból, hogy szerintünk *milyen az ideális katona?*

Igen, igen, hát örök témánk a metrót építő, utat burkoló, kukoricát tördelő kiskatona. De hát ez még mindig a jobbik eset. Az ideális katona véleményünk szerint tudniillik világméretekben is az olyan katona, aki nem a saját szakmájában dolgozik.

Aranyos levél kíséretében küldött be egy verset **Balogh László Attila,** törökbálinti olvasónk. Hogy ő ugyebár önellátó egyetemista, az ösztöndíj igencsak szerény, különösen így, az ünnepek évadján. Tehát siessünk közölni a versét.

Hát sajnos, sajnos, László, a vers nem üti meg a Ludas Matyi mértékét. Azért ne keseredjék el. Voltak önnél sokkal nagyobb költők, akik az önénél százszorta jobb versekkel is a legnagyobb nyomorban éltek. Akadnak viszont önnél sokkal gyengébb költők, akik az önénél százszorta rosszabb versekkel is szépen keresnek. De nem a Ludasnál. Talán, ha valamelyik irodalmi lapunkhoz fordulna...

Széchey Noémi, nyolcesztendős olvasónk (Budapest V., Alpári Gy. u. 11.) egy Ludas-rajzot küld be hozzánk. Azt, amelyiken a szigorú ógörög bácsi kis ógörög klambókat hajigál le a Tajgetoszról. És kér benünket, *hogy szomorú képeket ne tegyünk be az újságba.*

Általában igazad van, Noémi, csakhogy ez egy speciális eset. A Tajgetoszról a hibás kis klambókat hajigálták le, a képen látható három kis klambó azonban megúszta. Eljöttek Pestre, felcseperedtek szépen és mind elhelyezkedtek a sportvezetésben, meg a kulturális életben. Vagy... neked talán így is szomorú?

A. M. olvasónk Londonból kérdezi: *„Befutnának-e önök a Népstadion gyepére meztelenül, ha győzne a válogatott?"*

Természetesen befutnánk — ha ezen múlna. Persze csak nyáron és akkor sem azonnal. Pár órával utána. Amikor már eloltották a reflektorokat és mindenki hazament.

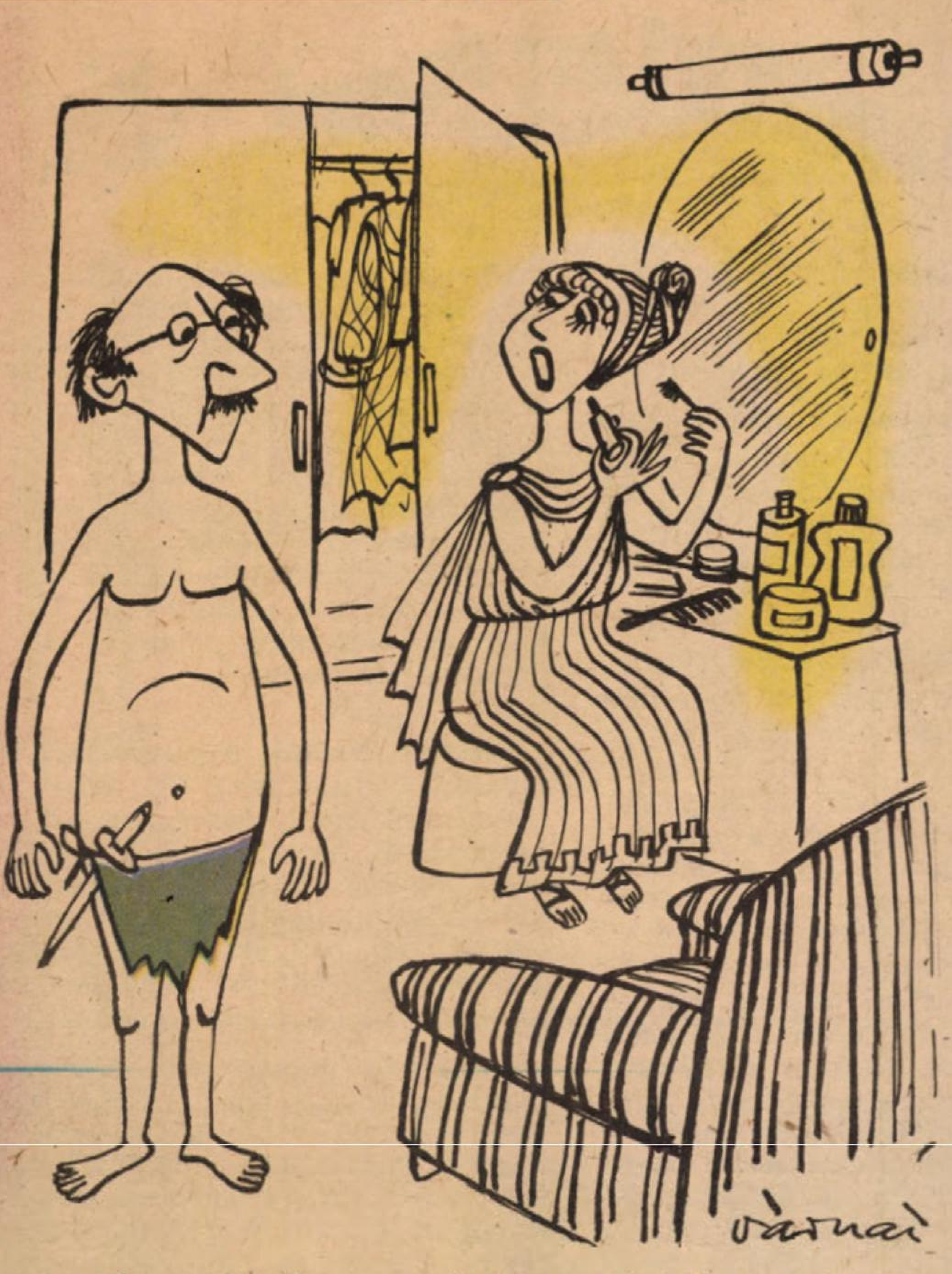
„Pest környéki község fogyasztói" egy rémségesen kicsi és módfelett ortopéd kiflicskét küldtek be hozzánk. Azzal, hogy a péksütemények nagyságát tanácstagi beszámolón is szóvátették és a következő választ kapták: *„Ebben az ügyben már beszélgetések folytak a kenyérgyár vezetőjével. Sajnálattal közölte, hogy az új gépsor beindulásának végtelenül örültek ugyan, de ezáltal a péksütemény nagysága és minősége sokat romlott. Ugyanis most már nem emberi kéz formálja a süteményeket, hanem a gépsoron futva nyerik el alakjukat."*

Nos, ha a kifli valóban azért ilyen kicsi, mert emberi kéz nem érintette, akkor csak egy módszert javasolhatunk. Próbálják meg simogatni.

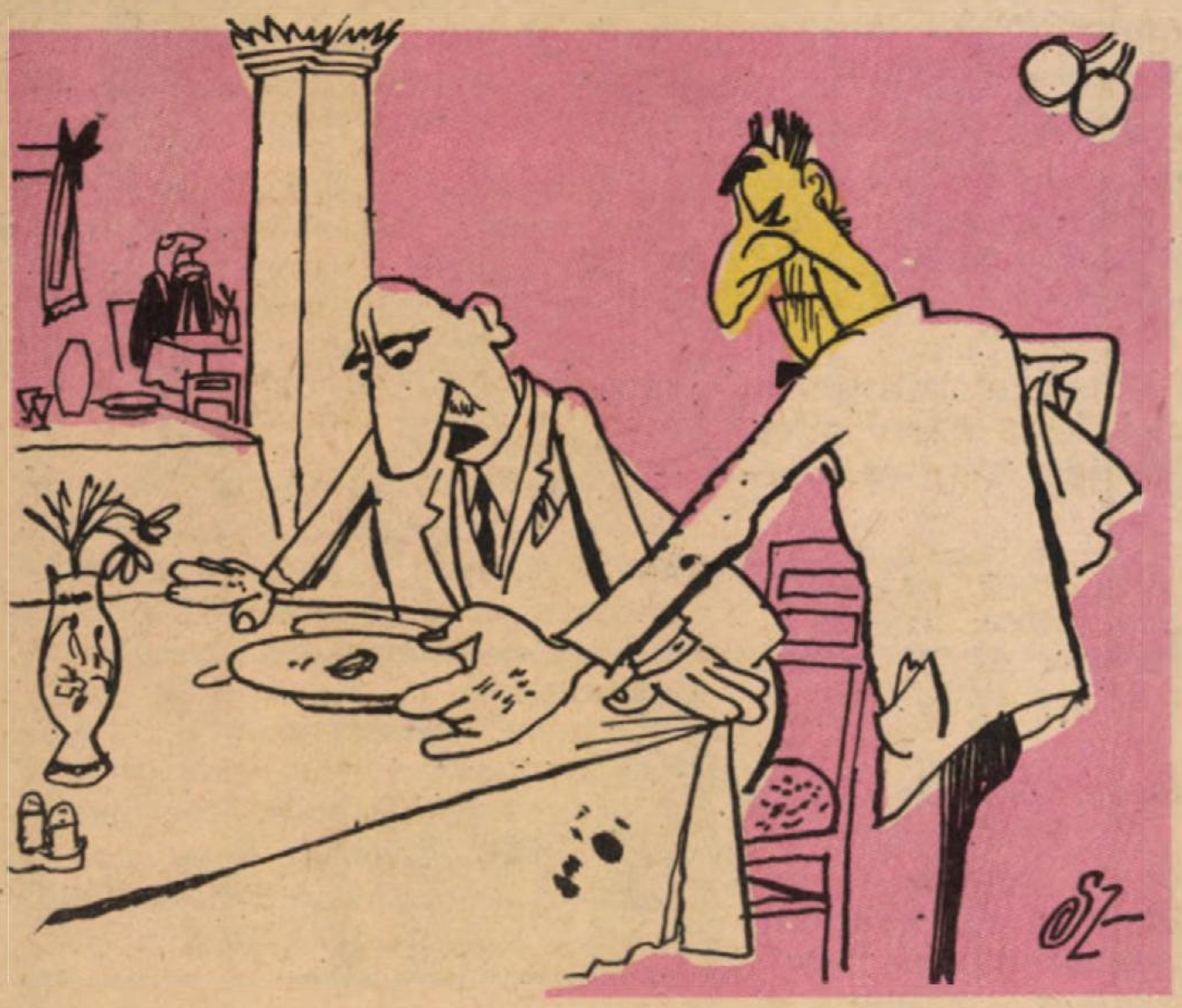
Rab István, szegedi olvasónk kérdezi: vajon nekünk is feltűnt-e, hogy *a Ludas grafikusművészei egyre jobb nőket rajzolnak a lapba?*

Nemcsak hogy feltűnt, hanem szakadatlan lelkendezésre is késztet bennünket. Rajzolóinkat a korszerű elvek szellemében a minőség további emelésére buzdítjuk. És mint jó kollégák reméljük, hogy minden egyes rajzukat természet után készítik el. Bár, ha emlékezetből dolgoznak, az sem rossz, mert — mint a művekből kiderül — van mire emlékezniük. Itt említjük meg, hogy több olvasónk „A rajz is az öné" című pályázatunk bizonyos módosítását javasolja. Az új vetélkedő címe — előterjesztésük szerint — ez lehetne: „A modell is az öné". Gondolkozunk rajta...

FARSANG

– Én a helyedben nem öltöztem volna Tarzannak...

– Ez gyermekétkeztetés?

KÖRKÉRDÉS

A Fékező című, hetvenhárom példányban megjelenő hetilap az idén is körkérdést intézett híres és majdan híressé váló emberekhez. Mit várnak az új esztendőtől, milyen terveik, elképzeléseik vannak?

Nagy Melly, a fiatalon feltűnt és ily módon majdhogynem ismertté vált színésznő újabb szerepekről álmodik. „Szeretném eljátszani a Bánk bánból a három testőrt" pihegte a riporter fülébe, mint egy nyiladozó rózsa. „A főiskolán, ahonnan nemrégen kikerültem, nagyon jó tanáraim voltak, a legtöbbet két kutyától és egy bonvivántól tanultam. Nekem a melankólikus, de mégis emocionális szerepek a testhezállók, ezért jövő hónap végén önálló műsorral lépek a nagyérdemű elé. Már tudok három verset, még kettőt megtanulok, egy kis zene, stb. Tudom, hogy még sokat kell fejlődnöm, állítólag túlságosan lassan vetkőzöm, a közelmúltban az egyik partnerom tüdőgyulladást kapott emiatt. Ha elkészül az önálló estem, akkor szeretettel várok mindenkit, az lesz a címe, hogy Beletört a fogam a kősziklába, de visszamegyek érte."

S vajon mit vár az új esztendőtől egy sportoló, Vagdalt Rotter, a kalóriapénz és a külföldi sportutak egyéni csúcstartója? A szimpatikus fiatalember — három gyermek apja, egynek pedig anyja — ezúttal is mértéktartó volt. „Még az idén, vagy ahogyan Laci bá' is mondta, lehet, hogy már tavaly, beállítom a jövő évi csúcsom felét. Javítanom kell még a technikámat, futás közben szeretném a másik lábamat is használni. Állítólag külföldön már mindenki ezt csinálja. Laci bá' azt mondta, hogyha megverem az ismeretlen Maligut, akkor már csak három helylyel kell feljebb kerülnöm a listán, hogy felkerüljek a listára. Rendszeresen folytatom az edzéseket, remélem, közben megoldódik a lakáskérdésem, különben kénytelen leszek egyesületet változtatni. Laci bá' megígérte, hogy még az idén befejezem az általános iskola harmadik és hatodik osztályát, és megtanulok szótagolva olvasni. Nagy terveim vannak, de ezek egyelőre nem jutnak az eszembe."

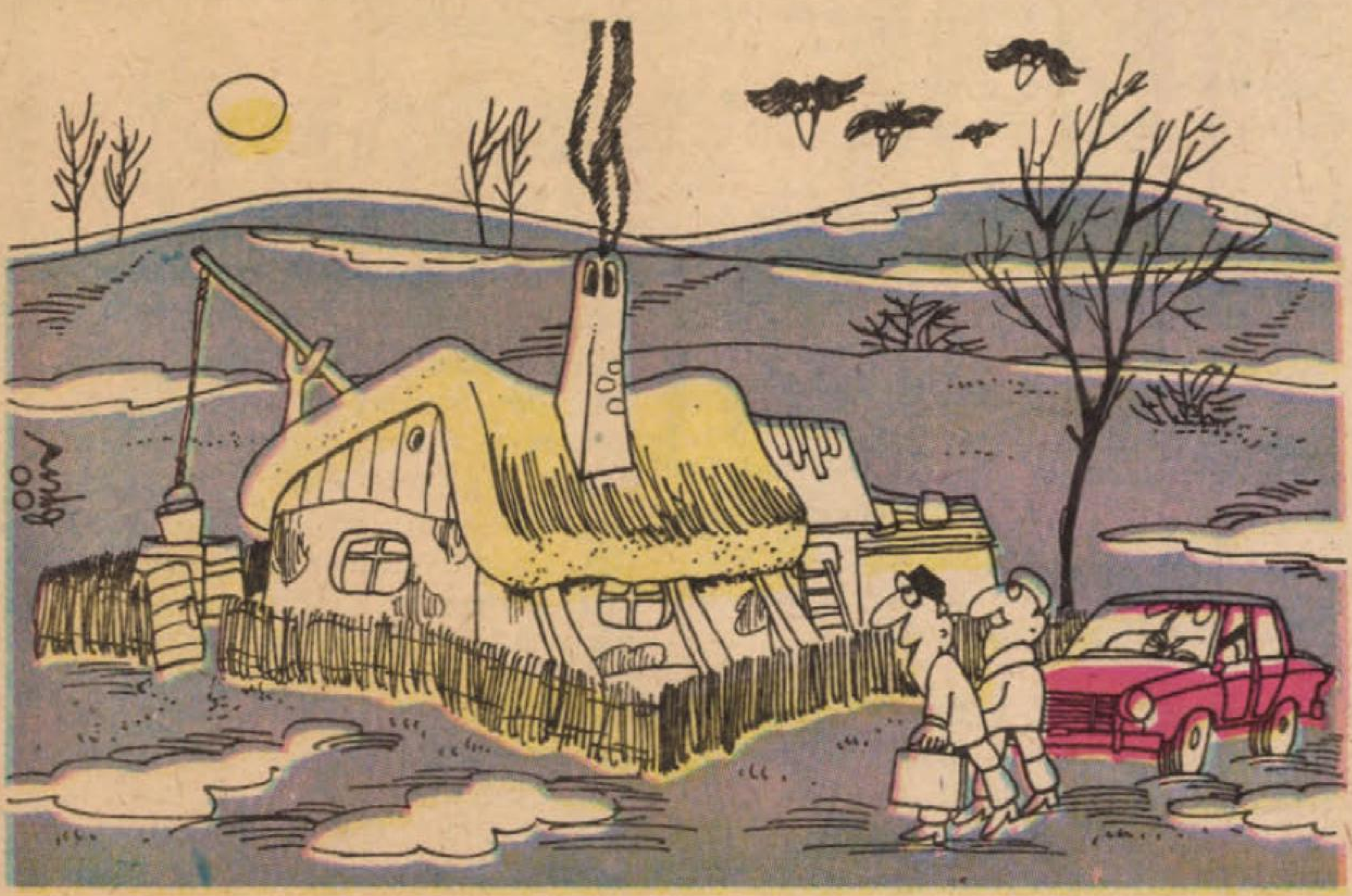
Hüm Hüm, a Vakondock együttes dobosa, vagy ahogyan szakmai körökben nevet szerzett magának, a kitűnő Sügér is beszélt terveiről. „Elkészült az új zeneanyagunk" — mondta, és telefújt cigarettafüsttel egy arra haladó óvodáscsoportot. „Ha a basszusgitárosunkat sikerül elcserélnünk egy gyalogkakukkra, akkor sikerülne megvalósítanunk terveinket. Ellenkező esetben külföldi turnéra indulunk, s szeretnénk egy nagyszabású, vagy ha ez nem megy, akkor egy monstre fellépést, a Halálaspiránsok együttes közreműködésével. A billentyűsünk sajnos bevonult, most keressük, mert nem írta meg, hogy hol van. Az énekesünknek sajnos kiújult a mandulaműtétje, rosszul vették ki, s most valahogy visszafejlődött, hála az orvostudomány legújabb vívmányának. Azt szeretnénk, ha a zenénk mindenkihez szólna, ezért jövőre megjelentetjük a munkaerőhelyzetről szóló lemezalbumot. Ennek harmadik oldalán pedig egy meglepetéssel is szolgálunk: a termékszerkezetváltás földrajzórán című, kisiskolásokhoz szóló kompozíciónk reméljük, felkerül a slágerlistára. Nagyon szeretném, ha a koncertjeinken ezentúl senki sem üvöltene, mert azt nagyon utálom, kivéve, ha én vagyok."

Az említett hírességeken kívül természetesen még másokat is megkérdezett a Fékező. Az ismert költő például nagyon reméli, hogy megérkeznek végre az importrímek, a Nagy Pofon utcai mozijegyüzérnek pedig az a vágya, hogy minél több külföldi filmet mutassanak be, a szívesen nyilatkozó nepesedés-politikus pedig a hazai ágyválaszték hiányosságairól beszélt.

A körkérdésből a továbbiakban kiderült, hogy az új esztendőben az ipar szeretne a korábbinál egyenletesebben fejlődni, a kereslet pedig azt várja, hogy nem haladja meg jelentősen a kínálatot. Egyedül a külkereskedelmi egyensúly nem nyilatkozott, bár mint kiszivárgott, neki is vannak elképzelései. Végül Csámcsogi nénit, a Dőlt Rumbold utca 65. sz. ház lakóját kérdezték, aki elmondta, hogy nem vár semmi különöset az új esztendőtől. Ebben az évben is szeretne úgy élni, mint tavaly, azaz 1980-ban.

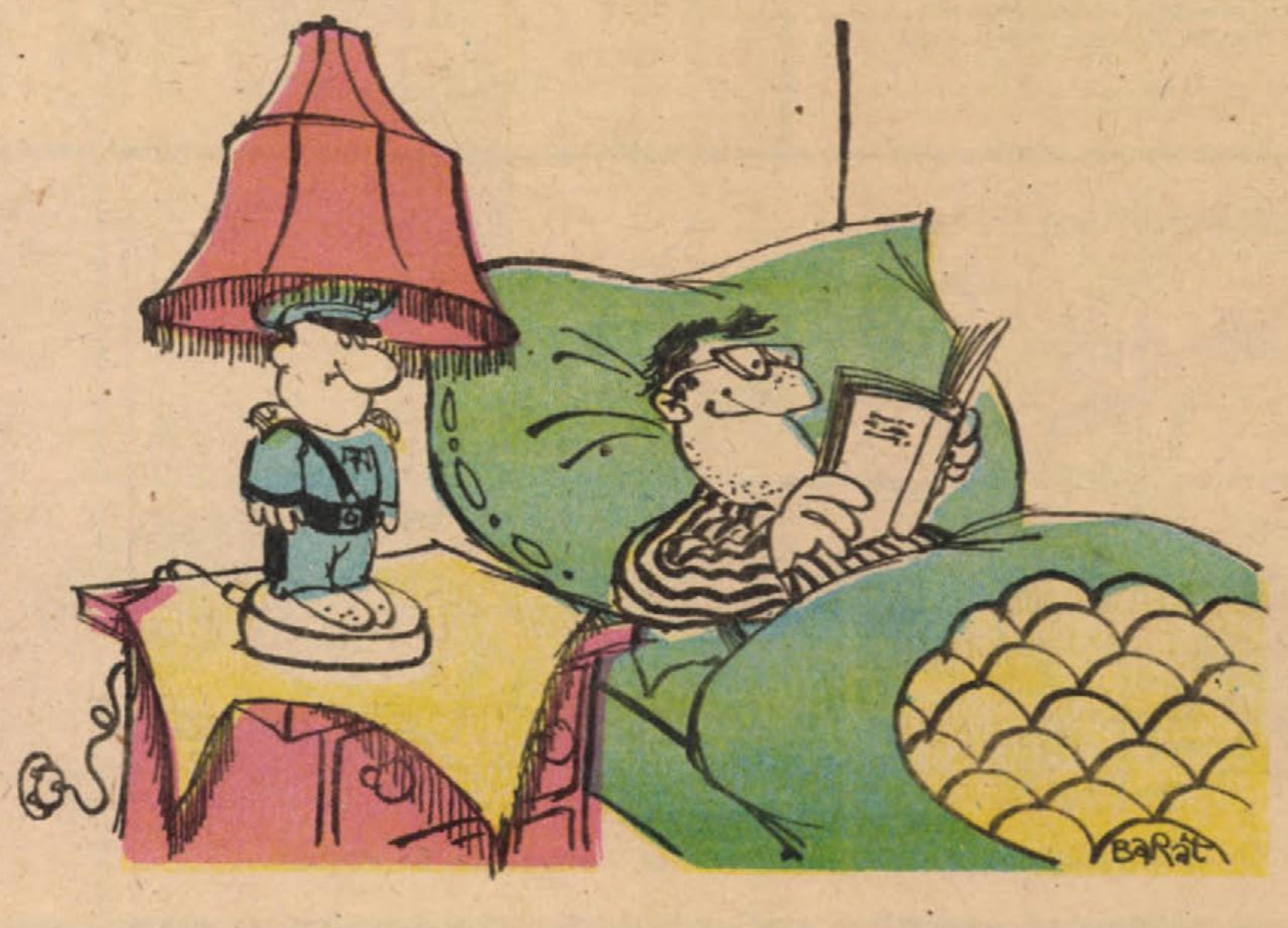
Föld S. Péter

AZ UTOLSÓ TANYA

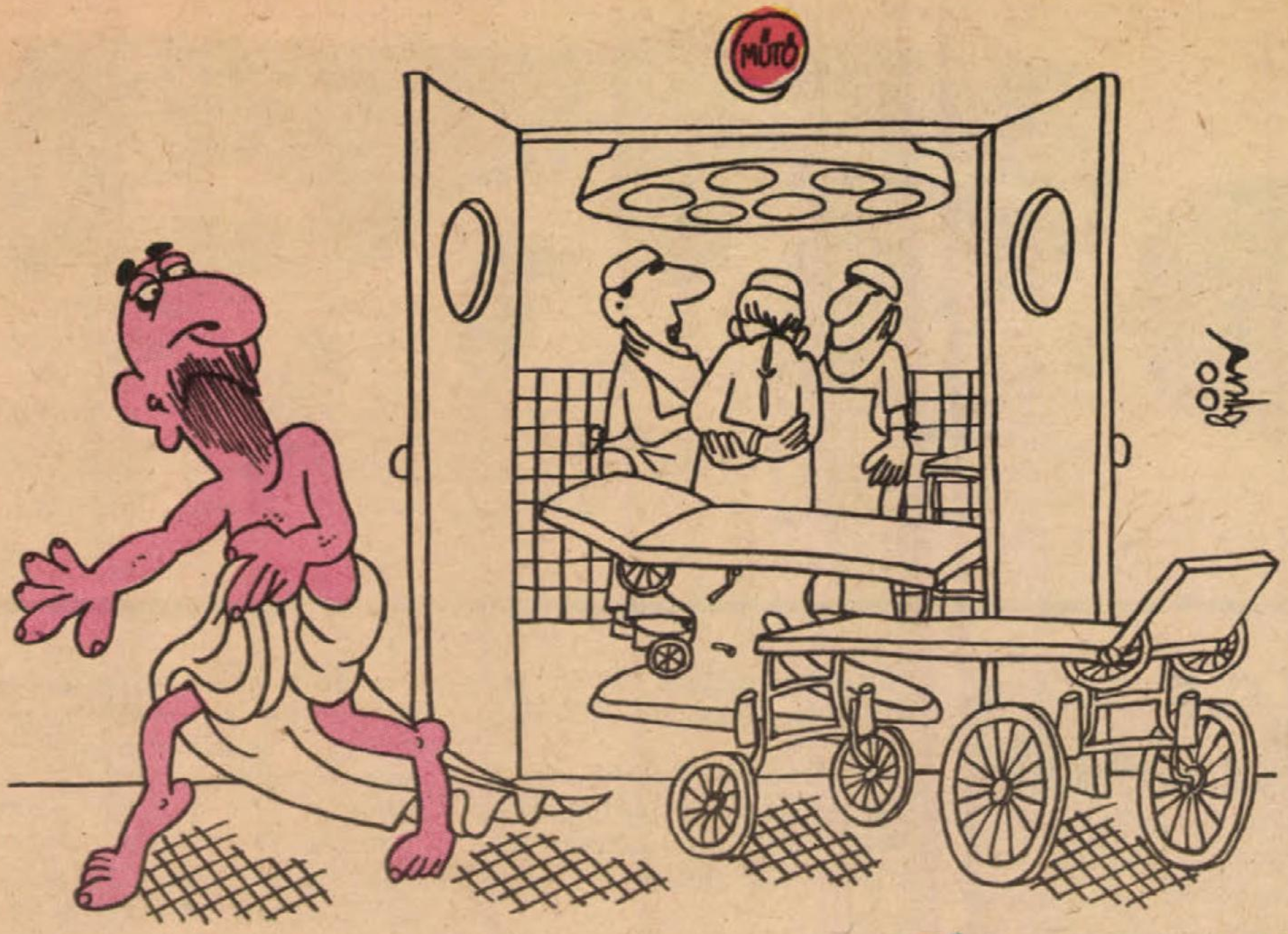
– Hál' istennek, füstöl a kémény! Akkor még él az öreg Gergely bácsi...

RENDŐRLÁMPA

MOST VAGY SOHA!

BALÁZS-PIRI, VARNAI, DALLOS, HEGEDŰS, LEHOCZKI, FÜLÖP

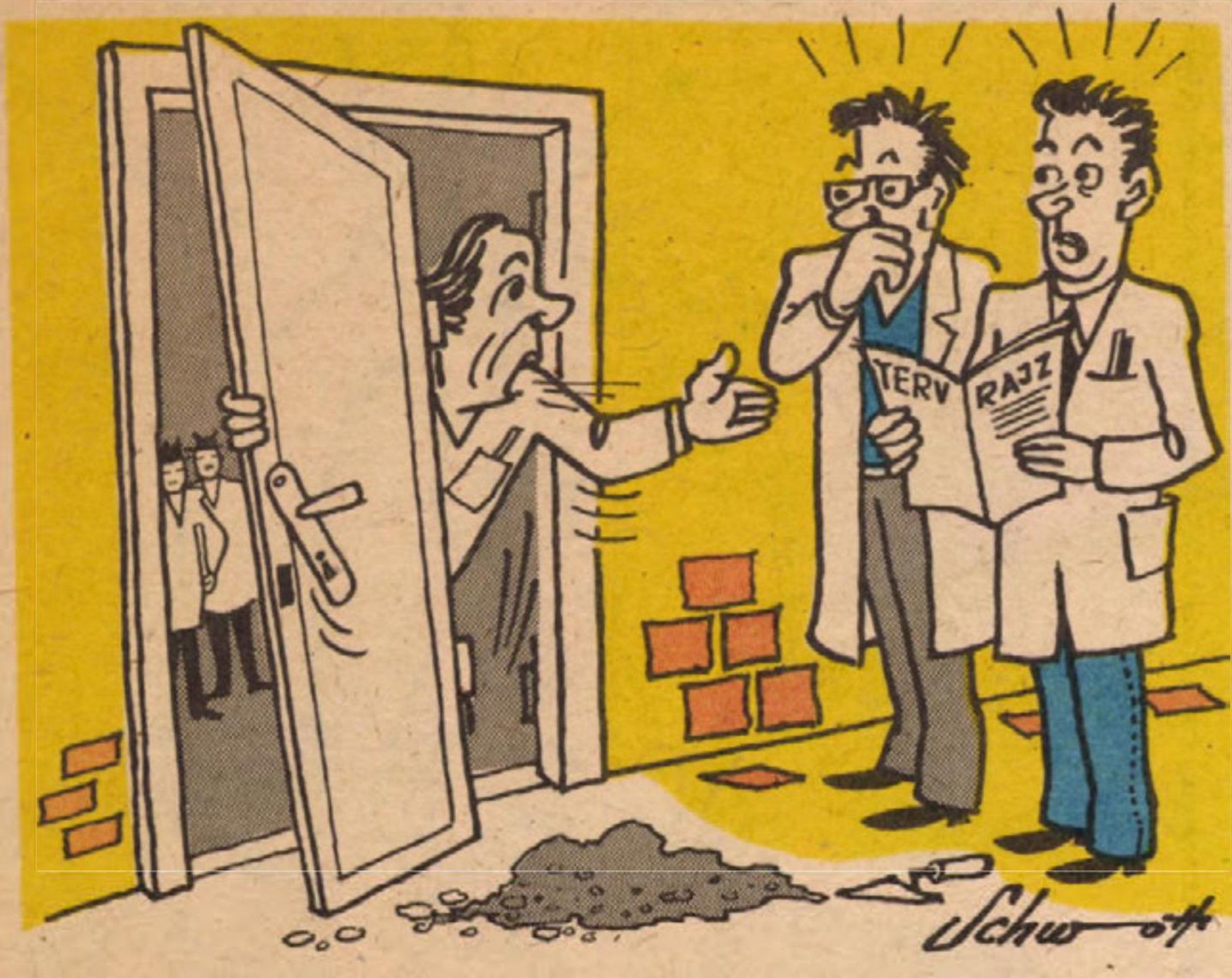

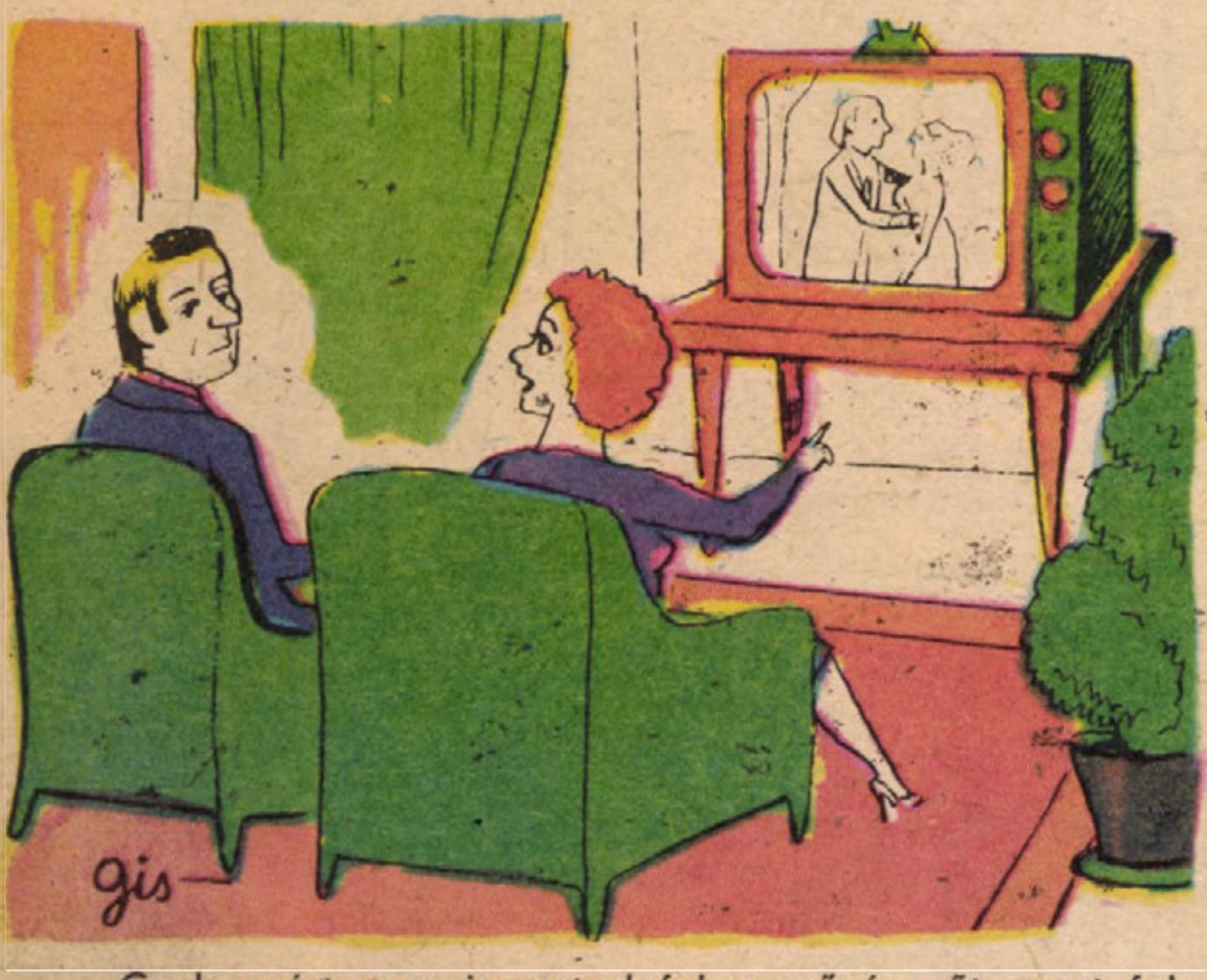

– Megjött az átvételi bizottság!

– Csak azért nem ismerted fel a művésznőt, mert fel van öltözve!

TRIBUN

Trevor Francist, az angolok válogatott játékosát legutóbb egy bajnoki mérkőzésen kiállították, ám ő váltig tagadja a bűnösséget.

— Csak annyit mondtam a játékvezetőnek: „Uram, ön nagyon hasonlít valakire, akit utálok". Hát mi van ebben?

Köztudott dolog, menynyire gyűlölik egymást Glasgowban a két ősi klub, a Rangers és a Celtic szurkolói. Szóval a Celtic-szurkoló rohan haza, tévét nézni.

— Miért olyan sürgős? — kérdi a barátja. — A tegnapi meccset adják felvételről. Rangers—Kilmarnock 10-1.

— Mégiscsak rohanok — mondja a Celtic-rajongó. — Nem akarok lemaradni arról az egy gólról.

John O'Leary, a Montreal Alouette rögbijátékosa súlyosan megsérült a nyakán, anyira, hogy abba is kellett hagynia a játékot.

— Az orvos csak két dologtól tiltott el — mondta a búcsúbanketten. — Attól, hogy rögbizzem és attól, hogy üres medencékbe ugorjak fejest.

Jim Salem, a Minnesota egyetem csapatában játszik, ahol — történetesen saját apja az edző.

— Hát nem csupa öröm az ilyesmi — meséli a játékos. — Múltkor nem volt nálam apró, kértem az apámtól öt dollárt. Azt mondta: a szabály szigorúan tiltja, hogy az edző pénzt adjon bármelyik játékosának. És egy vasat nem láttam tőle.

Meghal a gazdag ember, a család izgatottan ül le a végrendelet felolvasásához. Ami pedig így hangzik:

„Minden pénzemet és a házat a feleségemre hagyom. A fiamé legyen az új kocsim. A sógoromé pedig — aki mindig azt mondta: fontosabb az egészség, mint a gazdagság — legyen az expanderem."

(p. p.)

AZ OLVASÓ OLDALA

KÖNYÖRGÉS LAPÁTÉRT

A Ludas Matyi múlt év január 17-i számában jelent meg Lapátra magyar! című glosszám, amely így kezdődött:

„Tavaly, ilyenkor — ha jól emlékszem, ebben az újságban, ezen a helyen — szóltam arról a különös jelenségről, hogy télen hideg van, és olykor esik a hó. Arra is kitértem mélyenszántó fejtegetésemben, hogy az a fránya hó — nem ismerve sem istent, sem embert, sőt az IKV-t sem — elvtelenül a járdákra is hull."

Gyarló érvelgetéseim következtek, hivatkoztam kéz- és lábtörésekre, majd bocsánatot kérve lakótársaimtól, kérdezetlenül nevükben is a következő alázatos javaslattal járultam a magasságos IKV-hoz:

„... ha munkaerőhiány van, ha semmiképp nem tudják eltakarítani a járdákat, adjanak legalább *minden háznak egy lapátot és egy seprűt*, hogy a lakók maguk tegyék meg azt... Bízzanak bennünk, a tanulékonyságunkban. Ahogy megtanultuk a szemetet levinni a kukába, meg fogjuk tanulni a hólapátolást is."

Mindebből kiderül, hogy *már két éve...*

Ó, bocsánat! Tudom, hogy két év az nem nagy idő, az egy minuta sem az örökkévalósághoz képest, hát még az IKV ügyintézéséhez! Ott az ilyen gyermeteg, laikus javaslatot, ha egyáltalán kegyeskednek észrevételezni, előbb kiadják a hivatásos szakosztálynak véleményezésre, fölmérésre, kiszámításra, beszámításra, átszámításra, azután egy másik osztálynak ellenőrzésre, majd harmadiknak kontrollra, aztán a negyediknek, meg az ötödiknek, hogy miért — nem tudom, de egészen biztosan így csinálják, mert nem úgy megy az, hogy „nosza, rajta", amint azt a magamfajta firkász elképzeli. Elvégre, felelősség is van a világon!

Azután, ha kiértékelték a problematikát, ha erről elkészültek a véleményezések, a jelentések, akkor megbeszélik, átbeszélik, értekeznek róla Pesten, szimpoziont tartanak Tihanyban, majd az elhangzottakat tanulmányban összefoglalják, és fölterjesztik, hogy...

Nem folytatom, inkább csitítom magam és kedves lakótársaimat, az IKV alázatos alattvalóit: Nyugi, csak nyugi! Ha mi nem, ha gyermekeink sem, de az unokáink biztosan kapnak tőlük lapátot.

Addig pedig, akinek útjában van az udvaron, a járdán a hó, vegye elő az eszcájgos fiókból a kiskanalat, a nagykanalat, a fakanalat, vagy próbálkozzon a kimustrált fogkefével, a borotvapamaccsal, vagy bűvölje sípPal, dobbal, nádihegedűvel.

Talán sikerülni fog, és ha mégsem, csak elolvad tavaszra.

Sólyom László

MENNYI IS MARAD?

Helyszín a Sugár Áruház eszpresszója. A. F. olvasónk a vendég, feketét kér, pici tejszínnel.

— Tejszín nincs! — közli vele a harminc körüli, barna, molett felszolgálónő és kihoz egy gyenge kávét.

„Mit fizetek?" — érdeklődik a vendég. „Öt forint a kávé ára." „Hat marad" — mondja olvasónk és tízessel fizet.

— Most hét marad — szól a felszolgáló és visszaad három forintot. Talán igaza is volt. A kávé árát sem a vendég állapítja meg, a borravaló összegét is kár lenne rábízni.

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A BEKÖTÉS DÍJA

(Ludas, 1980. 40. sz.)

A panaszt kivizsgáltattam: a vízbekötések elvégzését a bekötési anyagok hiánya hátráltatta, nem pedig az, amire a panaszos hivatkozik, hiszen eddig sem az érdi, sem a többi üzemmérnökségen nem fordult elő, hogy ellenszolgáltatás fejében gyorsították volna a munkavégzést. Amint a bekötési anyagok az üzemmérnökség rendelkezésére álltak, minden ellenszolgáltatás nélkül a panaszos vízbekötését elvégezték.

Bartha Antal, ig.
Pest megyei Víz- és Csatornamű V.

A MELEG VÍZ ÁRA

(Ludas, 1980. 40. sz.)

A panaszos kérdésében foglaltak oka a júniusban elvégzett éves karbantartás volt: akkor a fogyasztó csak félhavi melegvízdíjat fizetett be, júliusban a teljes havit, augusztusban rendezte a júniusi tényleges leállásnak megfelelő összeget. Könyvelésünk viszont fordított sorrendben írta elő a díjakat, mert a szolgáltatás szüneteltetésének időtartama mindig csak utólag válik ismertté. Olvasójuknak most már csak az 1979(!) évről áthúzódó 74 Ft tartozása áll fenn, amit remélhetően hamarosan kiegyenlít.

Albertné Gál Valéria, főkönyvelő
Nyíregyházi Ingatlankezelő
és Szolgáltató Vállalat

TÜZELŐ ÉRDEN

(Ludas, 1980. 40. sz.)

Sajnos a tűzifa országos hiánycikk, ezért a minimális ellátás biztosítása érdekében szén, brikett és koksz egy tételben csak 5 q szolgálható ki. Érd helyi sajátosságai nem teszik lehetővé a Volán által lebonyolítható teljes mértékű szervezett házhozszállítást. A Városi Tanács VB ezért a kontárkodás és a jogosulatlan iparűzés elkerülése céljából 15 magánszállító részére engedélyezte a tüzelőanyag-házhozszállítást. Tudomásunkra jutott, hogy a vásárlók — és feltételezhetően a panaszos esetében így történt — jelentős része lényegesen magasabb díjtételek mellett jogosulatlan magánszemélyekkel szállíttatja el a tüzelőjét.

Dr. Fekete Lajos
Pest megyei Tanács VB keresk. oszt.

TÜCSÖK és BOGÁR

Ivánka Mária, aki 13 játszmából 14 pontot szerzett

Szép volt, Má-ria!
(A Képes Sportban bukkant rá Vörös László, szolnoki olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Esti mese. — 19.30 Köszöntjük a Dél-pesti Kávéház alkotóit és dolgozóit. — 21.30 Szülőföldem. Makó. Dokumentumfilm. — 22.20 Műelemzés.

— Pincér! Egy infúziót szűrve, habbal!
(A Vas Népe tv-műsorában találta Benkeházy Károlyné, szombathelyi olvasónk)

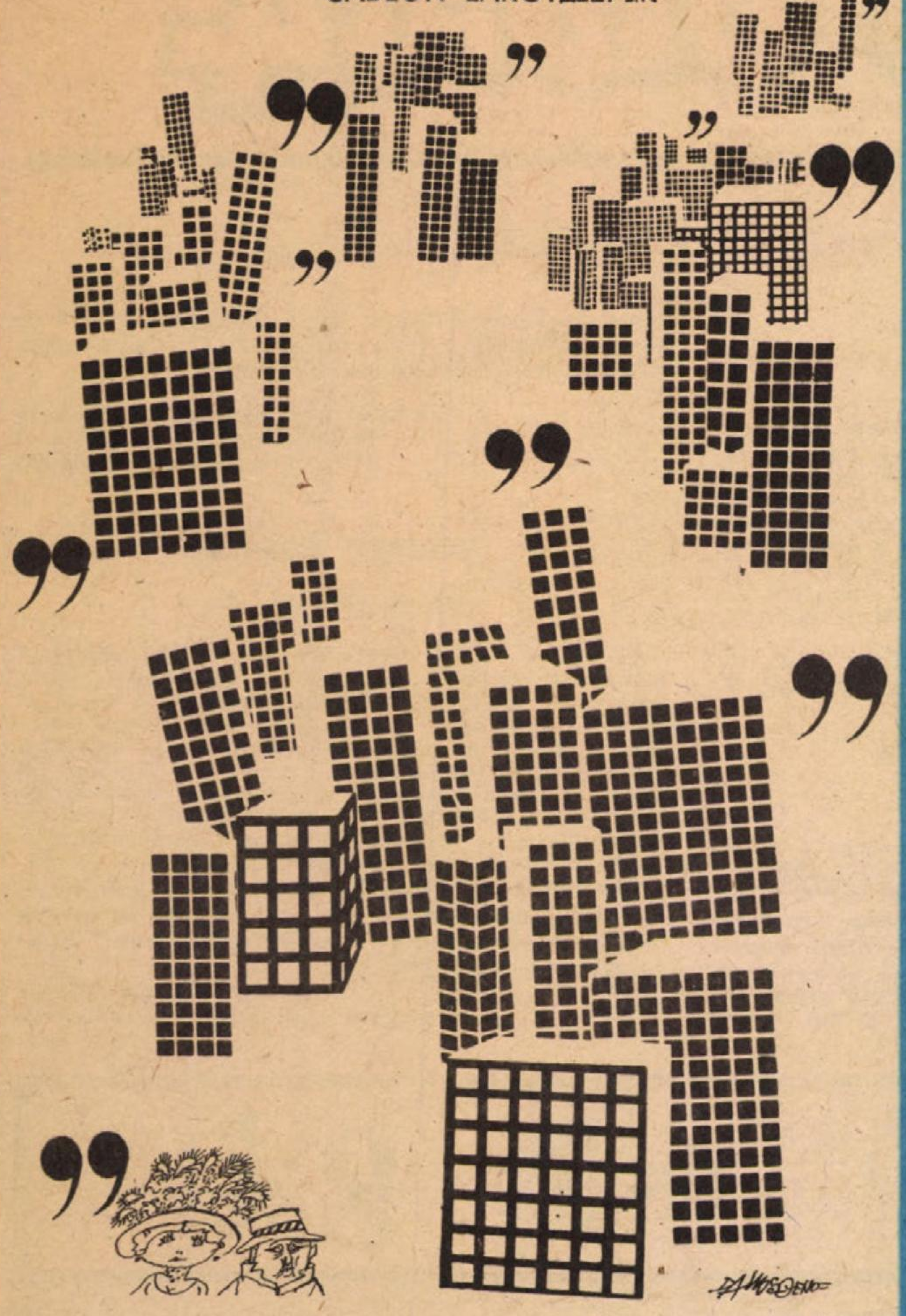
Az útburkolatfestő monológja a csatornából: valami zajt hallottam itt festés közben. Gondoltam, utánanézek...
(Pécsett fotózta Oppe Péter)

Két allappillér az általánosan művelt emberért

A NYELVI ÉS A TERMÉSZETTUDOMÁNYOS OKTATÓMUNKA SIKEREI

Bizony, a nyelvi kultúra halliatlanul fontos!
(A veszprémi Naplóból ollózta Takács István, tapolcai olvasónk)

SABLON LAKÓTELEPEK

MARADÉK BEJGLI

IDÉNYMUNKA

És a rajz is az öné!

A IV. FORDULÓ EREDMÉNYE

Lapunk 50. számában közölt kéaláírás nélküli karikatúrához 3130 pályázó küldött be szöveget. Ez új rekord, ami azt jelzi, hogy eddig ez a rajz mozgatta meg legjobban olvasóink fantáziáját. Hogy mennyire, ez abból is látszik, hogy idősebb Szemes Miklós Csátaljai olvasónk például 100 képaláírással pályázott. Neki további jó egészséget kívánunk!

Szerkesztőségünk egyébként ebben a fordulóban közel húszezer vicc közül választotta ki a legszellemesebb szövegeket, ezért igazán nem volt könnyű dolgunk. Most ismét közöljük a karikatúrát, a nyertesek nevével és a díjazott képaláírásokkal.

— Ne izguljon kedves megfejtő, az „eredetit" nem kapja meg!
Sulyok Sándor, Nagykőrös, Szabadság tér 6. 2750

— Ezt a kis jelenetet az Árhivatal közleménye után szánjuk...
Keresztes Lászlóné, Celldömölk, Vasvári Pál u. 5. 9500

— Ha ettől a reklámfilmtől sem fog több kanyarfúró fogyni, akkor semmitől!
Poszmik György, Budapest, Törökőr u. 9. 1145

— Itt aztán nincs gond a formaidőzítéssel!
Várkonyi Gábor, Székesfehérvár, Benke F. u. 11/C. 8000

— Hátulról vegyük fel, mert elölről már mindenki ismeri!
Bódi László, Pápa, Fáy András ltp. 2. ép. 9. 8500

— Forduljon már meg kedves, hogy az alföldiek is lássanak egy kis dombos vidéket!
Szegő Tibor, Miskolc, Kun Béla u. 80. 3529

Ezenkívül még sok olvasónk küldött be szellemes képaláírást, nekik honoráriumot nem tudunk adni, de nevüket felsoroljuk:

Ronyecz Lajosné, Szeged; Mundi László, Budapest; Borbély László, Hajdúnánás; Frigy Katalin, Celldömölk; Kovács Józsefné, Kapuvár; Fekete László, Budapest; Módler József, Budapest; Süveges Cecília, Budapest; Katona Bálint, Debrecen; Kovács Károly, Budapest; Nagy Krisztina, Miskolc; Varga Zoltán, Békéscsaba; Szűcs Gábor, Zebegény.

Az eredeti karikatúrát Sulyok Sándor nagykőrösi pályázónk nyerte el. A honoráriumot és a rajzot postán küldjük el.

RÍMHÍREK

KÖDÖS ÚTIJEGYZET

Ki nem állhatom a ködöt,
Hogyha kocsin közlekedem,
Legutóbbi utamra is
Csak mérgesen emlékezem.

Bicskére mentem Ladával,
Lassan ment, mint egy talicska,
És mert ködbe borult Bicske,
Kinyílt zsebemben a bicska.

CIGARETTADAL

Amiatt fáj nagyon
Mostanában fejem,
Erős dohányzásra
Adta fejét nejem.

Korszerű elszívó
Berendezést vett tán:
Elszívja előlem
Minden cigarettám.

Hidvéghy Ferenc

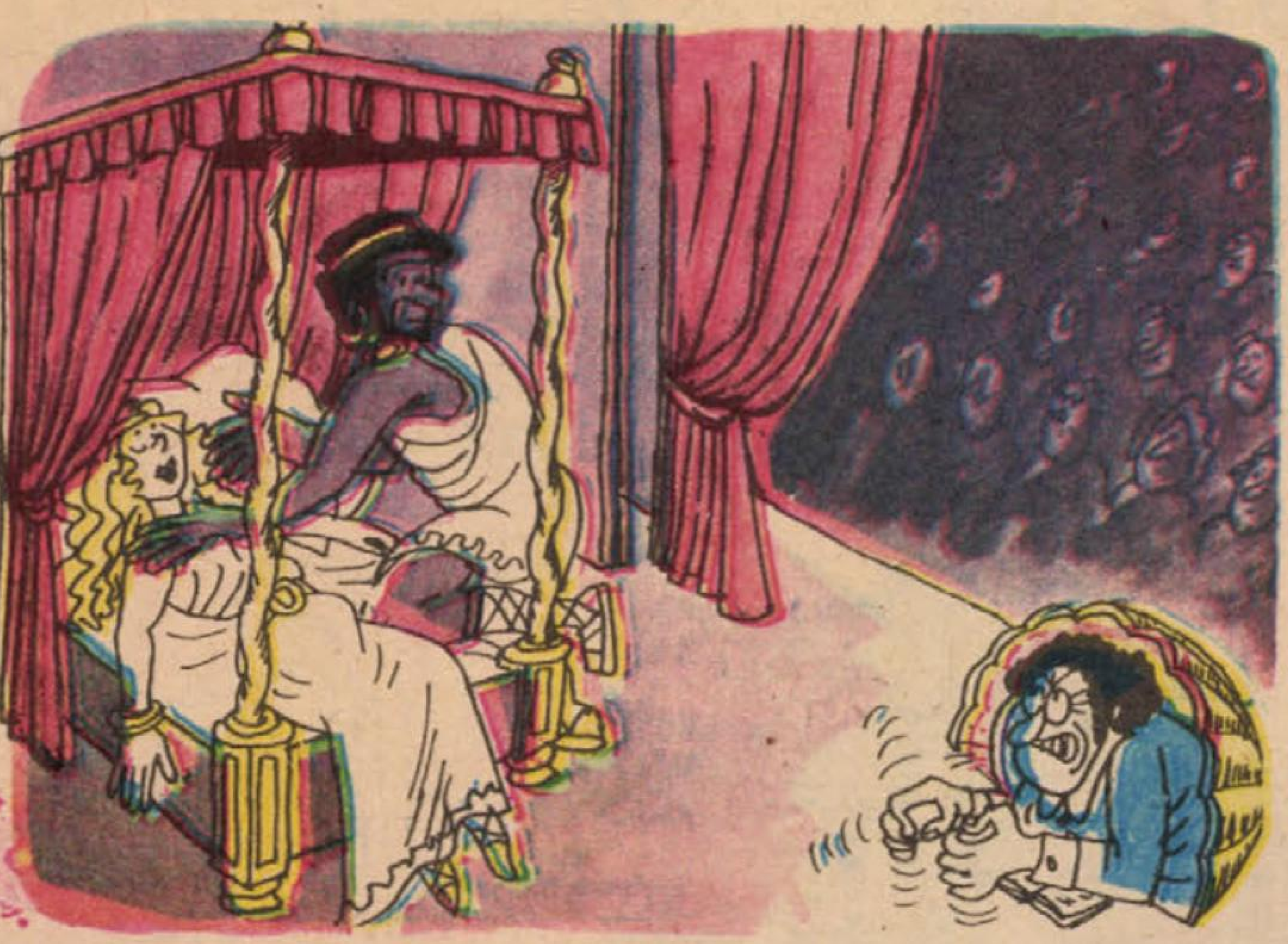

IMPORT HUMOR

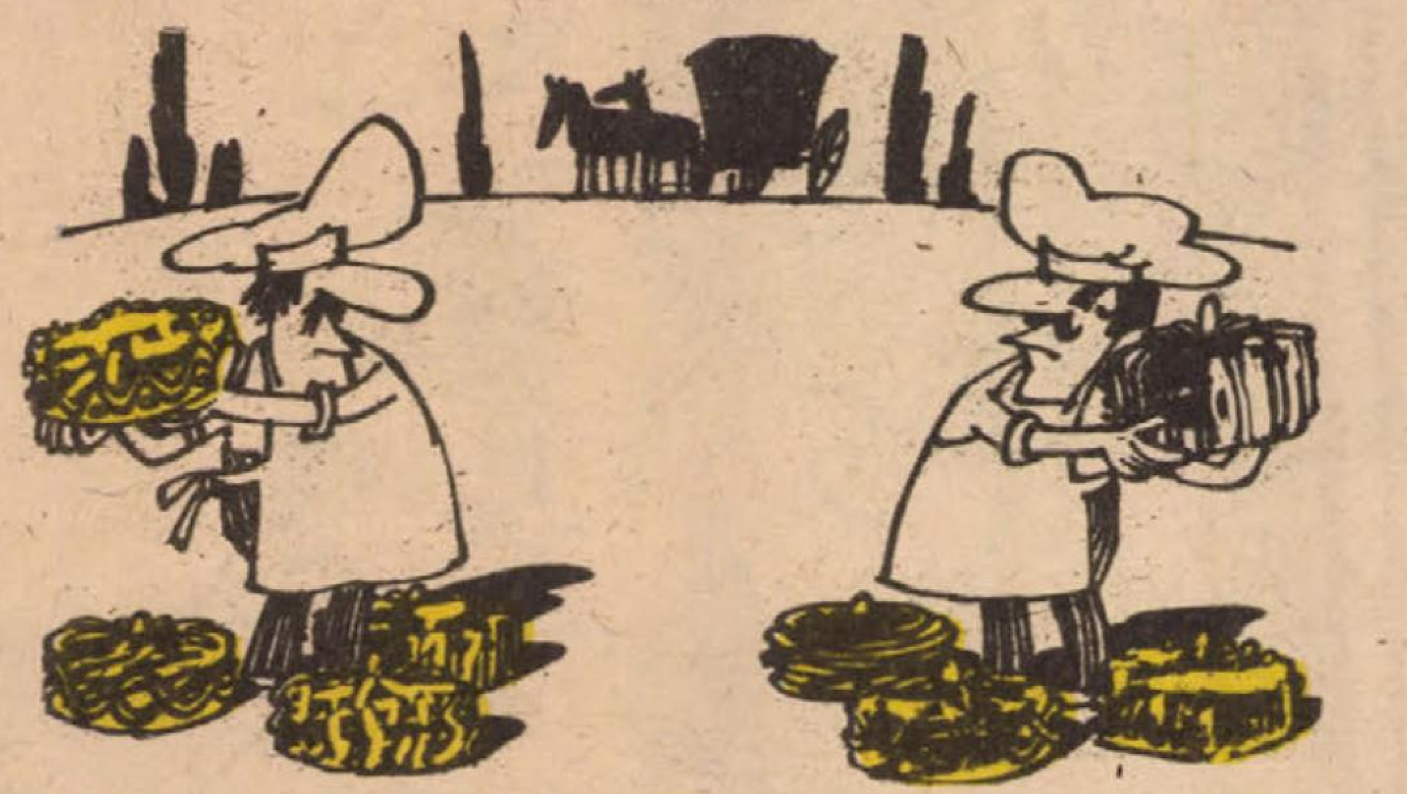
„EGY KICSI MOZGÁS MINDENKINEK KELL"

SÚGÓ

CUKRÁSZPÁRBAJ

ORVOSI PRECIZITÁS

GYEREKEK BESZÉLGETNEK

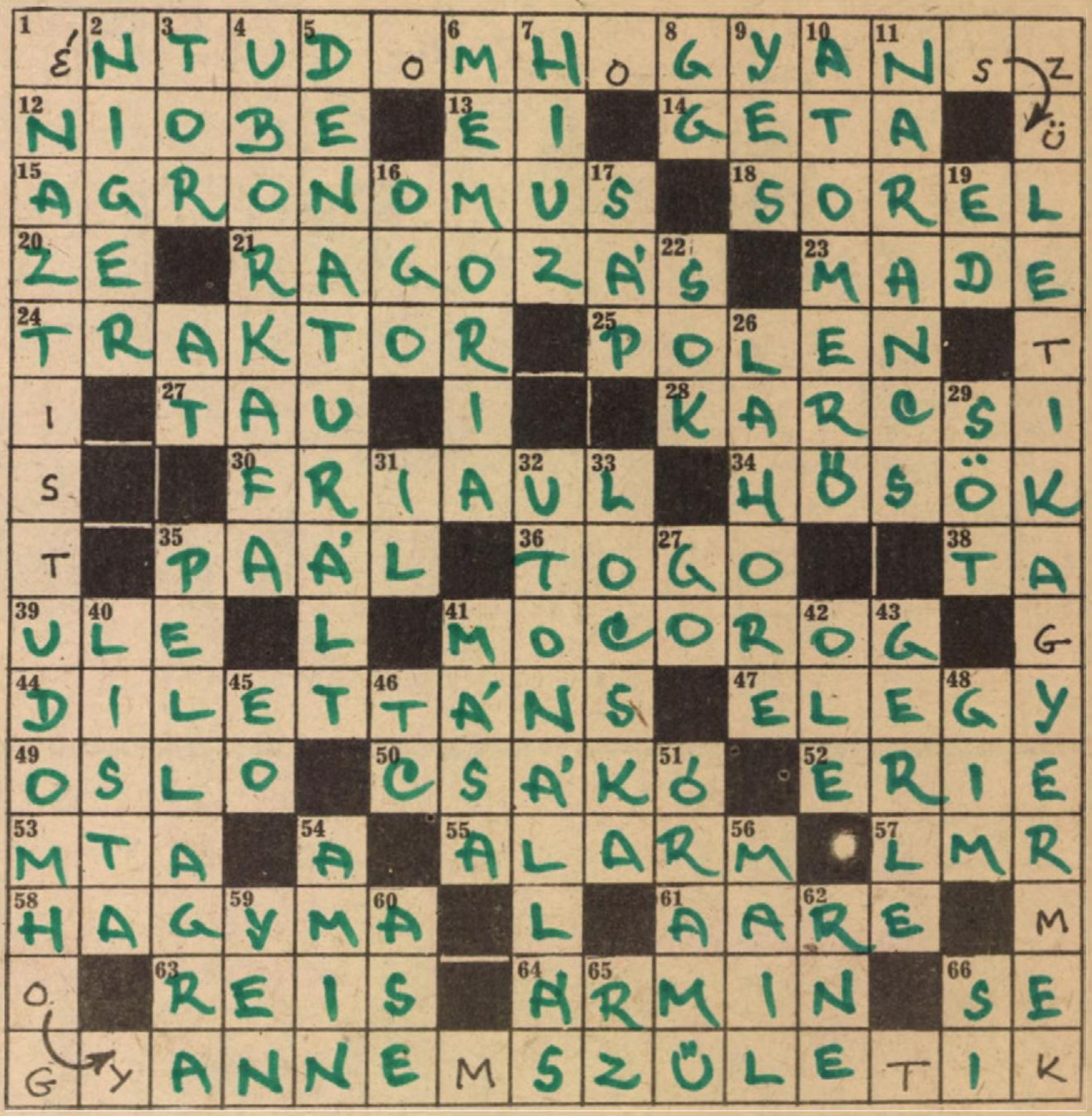
rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 1. soraiban. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 12-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Tragikus sorsú mitológiai anya
13. Német tojás
14. Trák néptörzs az ókorban
15. Okleveles mezőgazdász
18. Stendhal regényének hőse
20. Z. E.
21. Nyelvtanulás során gyakorlandó
23. .... in Hungary
24. Motoros erőgép
25. Lengyelország egy idegen nyelven
27. A görög ábécé T betűje
28. Becézett férfinév
30. Történelmi terület Olaszország északi részén
34. Kiemelkedően bátor emberek
35. A 19-ik század nagy magyar tájképfestője
36. Afrikai köztársaság
38. A tantál vegyjele
39. ...ma (mohamedán jogtudós)
41. Fészkelődik, izeg-mozog
44. Művésznek hiszi magát, de nincs tehetsége
47. Keverék
49. Európai főváros
50. Katonai fejfedő volt
52. Az amerikai Nagy-tavak egyike
53. Akadémiánk betűjele
55. Riadó!
57. Elemér egynemű betűi
58. Sok étel nélkülözhetetlen kelléke
61. A Rajna baloldali mellékfolyója
63. Régi portugál pénzegység
64. Vámbéry keresztneve volt
66. A szelén vegyjele

FÜGGŐLEGES

2. Nagy folyó Afrikában
3. Lakoma
4. Nem létező növény, melyre sokan felkapaszkodnak
5. Ipari célokra használt szesz jelzője
6. Emlékezőtehetség
7. Ragadozó állat
8. Azonos betűk
9. Angol igen
10. Az egyik legkorszerűbb energiaforrás
11. Gyümölcs
16. A vízsz. 36 — a kezdőbetűje nélkül
17. Jogtalan haszon
19. E. D.
22. Több, mint elég
26. Nagy város Pakisztánban
29. Éppen ellenkezőleg
31. Olasz névelő
32. Súlyos bűncselekmény
33. Arra mondjuk, aki sokat és fölösleges dolgokat fecseg
35. Egyoldalú táplálkozásból kialakuló betegség
37. Japán szellemi sport
40. Jegyzék, felsorolás
41. Orosz női név
42. Svéd keresztnév
43. Madár
45. ..ipso
46. Tisztelt Cím!
48. Szarvas nősténye
51. Pontosan működő szerkezet
54. Uganda zsarnoka volt
56. Air .... (légiposta)
59. Japán pénz
60. A 66 vízsz. névelővel
62. R. N. E.
65. R. Z.
66. A szilícium vegyjele

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13.— Ft, negyedévre 39.— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-02 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VAGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

DUPLA ADAG

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Ha az ember nevetni tud a bosszúságokon, derű ragyogja be az egész életét.

200—200 forintot nyert:

Szűcs Endre, Hódmezővásárhely, Táncsics u. 1. 6800

Juhász Vilmosné, Eger, Egészségház u. 11. 3300

Kádár Pál, Budapest Bogdáni u. 6. 1033

A nyereményeket postán küldjük el.

A decemberi (12. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

„Beletaposok a gázba és megpróbálom utolérni."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Bánszky Pálné, Medgyesegyháza, Széchenyi u. 10. 5666

Berze Gábor Tamás, Homokterenye, Kossuth út 150. 3145

Weitz Józsefné, Bp., Kelen József u. 19. 1142

A nyereményeket postán küldjük el.

ÚJ KIVITELI VÁMRENDELET

– Látod, mondtam, hogy azért személyi holmit szabad vinni magunkkal!

PROFIK

ROSSZ MUNKAHELYI LÉGKÖR

– A pszichológus helyett felveszünk egy idegyógyászt!

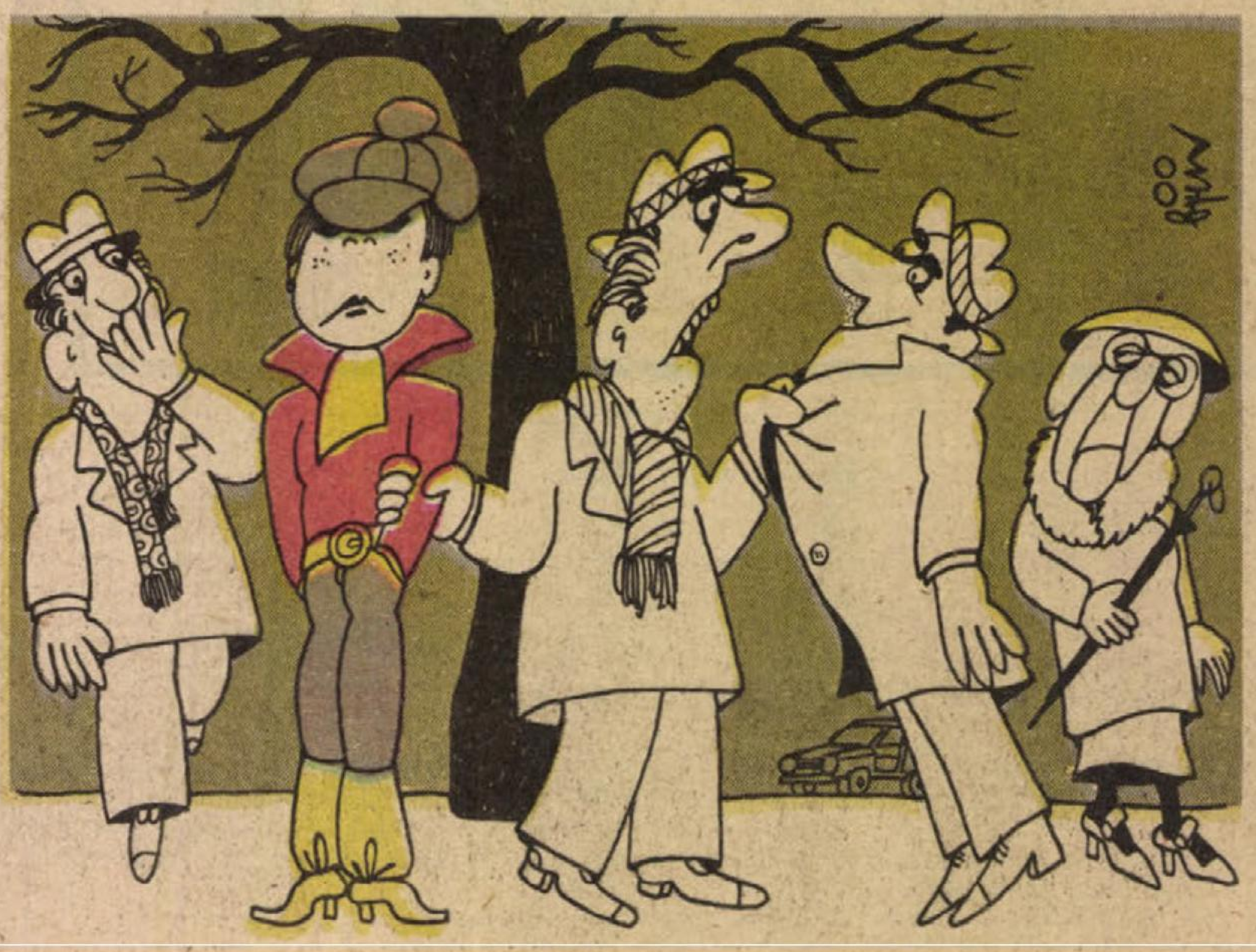
IGY KEZDŐDÖTT

– Csak az a borzasztó, hogy egyre nagyobb adag kábítószert használ.

– Huszonöt éves italbolt-törzstagsága alkalmából beutaljuk jutalom-elvonókúrára ...

– Vegye tudomásul, hogy a feleségem igenis nő! Csak nagyon férfias a divat ...